

ಅಪರಂಜಿ

ಅಕ್ಟೋಬರ್ 2001

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ಮಲ ರವಿಕಂಕರ್

ಪ್ರಮುಖ

ಕಾಶ್

ರಗುಂದ ಕೇಶವಮೂರ್ತಿರಾವ್

ಎಂ.ಎಸ್.ಎಸ್. ಮೂರ್ತಿ

ತಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 5.00

ಸ್ಥಾಪನೆ : 1990

ಪಾಸವಿ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ವಿಯಮಿತ

ಶ್ರೀ ಕನ್ಯಾಕಾಪರಮೇಶ್ವರಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆವರಣ, 8ನೇ ಕ್ರಾಸ್
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 003. ದೂರವಾಣಿ : 3447014
ಶಾಖೆ : ನಂ 4, ಸಂಜಯನಗರ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಎನ್.ಜಿ.ಇ.ಎಫ್. ಬಡಾವಣೆ
ಬೆಂಗಳೂರು-560 094. ದೂರವಾಣಿ : 3419780

**ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ತ್ವರಿತಗತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆ
ನಿಮ್ಮ ಶುಭೋದಯಕ್ಕೆ - ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳು**

ಭಾಗೀರಥಿ

ಗೌರಿಹಬ್ಬ, ಗರುಡ ಪಂಚಮಿ,
ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ
ನಿಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ
ಪರವಾಗಿ ಮಂಗಳದ್ರವ್ಯಗಳಾಗಿ
ಆಜೀವ ಪರ್ಯಂತ ಹಣವನ್ನು
ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡುವ ಯೋಜನೆ.
ನೀವು ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕಾದ ಕನಿಷ್ಠ
ಮೊತ್ತ ರೂ **600-00** ಮಾತ್ರ.

ಜ್ಞಾನ ಜ್ಯೋತಿ ಶೇವಣಿ

ಇಂದು ನೀವು ತೊಡಗಿಸುವ
8,000 ರೂಪಾಯಿಗಳು
20 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ **1,35,000**
ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ವಗದು ಪತ್ರ

ಕೇವಲ 5 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹಣ
ದ್ವಿಗುಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.
ನಿಮ್ಮ ನಿಶ್ಚಿತ ಶೇವಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ಶೇ
15ರಷ್ಟು ಆದಾಯ.

ನಿಮ್ಮ ಕಷ್ಟಾರ್ಥಿ ಹಣ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿ, ನಿಶ್ಚಿತಾಯ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸಿ.

ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಗಳಿಗೆ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ.

ರಾ.ಪ. ರವಿಶಂಕರ್
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

ಎ.ಆರ್. ಆರುಣ್ ಕುಮಾರ್
ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು

ಎನ್. ಪಾರ್ವತಿ
ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ನಿರ್ದೇಶಕರುಗಳು

ಜೆ.ಪಿ. ಸುದರ್ಶನ್ ಗುಪ್ತ ■ ಡಾ|| ಪಿ. ಎನ್. ಗೋವಿಂದರಾಜುಲು ■ ವೈ. ವಿ. ಶಾಂತಮೂರ್ತಿ
ಕೆ.ವಿ. ಸುರೇಶ್ ಕುಮಾರ್ ■ ಸಿ. ಎನ್. ನಾಗೇಶ್ವರ ರಾವ್ ■ ಬಿ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ
ಎಸ್. ಸತೀಶ್ ■ ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆ. ಎಂ. ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿ ■ ಹೆಚ್. ಬಿ. ಪ್ರಸಾದ್ ■ ವಿ.ಎ. ಅಶ್ವಥ್

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು:	ಚಂದಾ ವಿವರ:
ಶ್ರೀ ಅ. ರಾ. ಸೇ.	ಜಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 5.00
ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ	ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: ರೂ. 60
ಸಂಪಾದಕ:	ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಚಂದಾ: ರೂ. 500
ಶಿವಕುಮಾರ್	Ph: 3345259
ನಿರ್ವಹಣೆ:	email: aparanji@hotmail.com
ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ	website: aparanjimag.com
ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್	
ವಿಳಾಸ: ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 003 (ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ: ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ)	

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸಂಪುಟ 19	ಅಕ್ಟೋಬರ್ - 2001	ಸಂಚಿಕೆ - 1
ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	2
ನಮ್ಮ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ	ಶಿವಕುಮಾರ್	4
ದ್ರಾಕ್ಷಿ ತೋಟ.....	ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರ	7
ಹಂಗೇನು?	ಎನ್. ಪ್ರಕಾಶ್	12
ಕುಟ್ಟಿ ಕುಂದಾಪುರಕ್ಕೆ.....	ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರ	13
ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಂಟಿಗಳಾಗಿ....	ಶ್ಯಾಮಲ ರವಿಶಂಕರ್	16
ಗುಂಡನ ಸಕ್ಸಸ್ ಸ್ಟೋರಿ	ಎಸ್ರಾಮೂರ್ತಿ	21
ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತದಲ್ಲಿ....	ಪ್ರಕಾಶ್	26
ನಗುವುದೋ ಅಳುವುದೋ....?	ನೀರಗುಂದ ಕೇಶವಮೂರ್ತಿರಾವ್	32
ಹಸಿವು	ಶಿವು	37
A Wishing Well	ಡಾ ಎಂ.ಎಸ್.ಎಸ್. ಮೂರ್ತಿ	38

೦ಪ್ರಕಾಶ್

ಮತಾಂಧತೆಯ ದಳ್ಳುರಿ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೆಲ್ಲ
ನಂದಿಹೋಗಲಿ ಎಂದು ಅಪರಂಜಿ ಬೇಡುತ್ತಾಳೆ !

ತೆಹಲ್ಕಾ ಟೀಪ್ ಕ್ಯಾಮರಾ ತಂತ್ರದ್ದು
- ಸುದ್ದಿ

ಬಂಗಾರದಂತಹ ಮಾತು !!

ಬೆಂಗಳೂರು ಸಾರಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ 13 ಕೋಟಿ ಲಾಭ
- ಪತ್ರಿಕೆ

ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲೂ ಪವಾಡ ??

ಜಯಲಲಿತಾಗಾಗಿ ತಮಿಳ್‌sellವನ್ ಸ್ಥಾನ ತೆರವು ಮಾಡಿದ್ದಾರಂತೆ !!

ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ವೈದ್ಯ ಸೀಟುಗಳ ಹಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ
- ಸುದ್ದಿ

ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧ ವ್ಯಾಕ್ಸೀನ್ ತರಲೇಬೇಕು !

ನಕಲಿ ತಂಪು ಪಾನೀಯ ಮಾರಾಟ; ಇಬ್ಬರ ಸೆರೆ

- ಪತ್ರಿಕೆ

ಕುಡಿದವರ ಹೊಟ್ಟೆ ತಂಪಾಯಿತೇ ??

★ ★ ★

ಮುಷ್ಕರಘ್ ಭಾಷಣ; ಭಾರತ ಆಕ್ರೋಶ

- ಸುದ್ದಿ

ಬಡವನ ಕೋಪ!!

★ ★ ★

ಬಿನ್ ಲಾಡೆನ್ ಅನ್ನು ತಟಸ್ಥ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಬೇಕು

- ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆ ಭದ್ರತಾಪಡೆ

ಯಾರು ಆ 'ತಟಸ್ಥ' ರು ??

★ ★ ★

ಸಮಾಧಾನ

ತಲೆ ಕೆರೆದು ಮೈ ಮುರಿದು

ಗೀಚಿದಾ ಕವನಗಳು

ಸರಿಯಾಗಿ ಮೂಡದೆ

ಕಾಗದಗಳ ಲಾಡುಗಳಾಗಿ

ಕಸದ ಬುಟ್ಟಿ ಸೇರಿ

ಹೊರಬಿದ್ದಾಗ ವ್ಯಗ್ರವಾಗಿದ್ದ ಮನಸ್ಸು

ಅವು ಚಿಂದಿ ಕಾಗದಗಳ ಅಯುವ

ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗರ ಕೈ ಸೇರಿದ ನೋಡಿ

ತುಸು ಸಮಾಧಾನವಾಗಿತ್ತು.

- ನಾರರಾಜ್

ನಮ್ಮ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ಹನ್ನೊಂದರ ಸಂಜೆ. ದಂತ ವೈದ್ಯನೆಯ ಬಳಿ ರೂಟ್ ಕೆನಾಲ್ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಉಸ್ಸಪ್ಪಾ ಅಂತ ಕೂತಿದ್ದೆ. ಪಕ್ಕದ ರೂಮಿನಿಂದ ಯಾವುದೋ ತಮಿಳು ಸೀರಿಯಲ್ ನ ಘೋರ ಆಕ್ರಂದನ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೆಲೇ ಫೋನ್ ರಿಂಗಾಯಿತು. ಆಚೆ ಬದಿಯಿಂದ ಸೀಆರೆಸ್ "ವರ್ಲ್ಡ್ ಟ್ರೇಡ್ ಸೆಂಟರ್ ಮೇಲೆ ವಿಮಾನಗಳ ಧಾಳಿ ಆಗ್ತಾ ಇದೆ. ಬೇಗ ಟೀವಿ ನೋಡು" ಅಂತ ಹೇಳಿ ಡಿಸ್ಕನೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದ.

ನಿಮಗೆ ಹೇಗೋ ತಿಳಿಯದು. ಕಳೆದ ಎರಡು ದಶಕಗಳಿಂದ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಕಾಶ್ಮೀರ, ಅಸ್ಸಾಂ, ಶ್ರೀಲಂಕಾ ಮತ್ತಿತರ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ನೆಲೆಗಳಿಂದ ನಿರಪರಾಧಿ, ಅಮಾಯಕ ನಾಗರಿಕರ ಕಗ್ಗೊಲೆಯ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ, ಕೇಳಿ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಬದ್ದ ಸಂವೇದನೆಯೆಲ್ಲಾ ಬತ್ತಿಹೋಗಿದೆಯೆನೋ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅಂದು ಸಂಜೆ ಟಿವಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಟವರಿಂಗ್ ಇನ್ವೆನ್ಶೋ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ನೆರೆಯಲ್ಲೇ ಮುಂದೆ ಸಂಭವಿಸಬಹುದಾದ ಯುದ್ಧ, ಅನಾಹುತಗಳು ಮತ್ತು ಅದರಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಮೇಲಣ ಪರಿಣಾಮ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತೀವ್ರ ಆತಂಕ ಉಂಟಾಯಿತೇ ಹೊರತು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುವಂತಹ ದುಃಖವೇನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಕಳೆದ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸತತವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಭಯೋತ್ಪಾದಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳತ್ತ ಅಮೆರಿಕಾದ ದಿವ್ಯ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದ ಪಾಪ ಈಗ ಅವರನ್ನೇ ಸುತ್ತುವರಿಯುತ್ತಿದೆಯೇನೋ ಅನ್ನಿಸಿದ್ದಂತೂ ನಿಜ. ಅಂದಿನ ಘಟನೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವಾಗ ಭೀಕರ, ದಾರುಣ, ಇತ್ಯಾದಿ ಪದಗಳನ್ನು ಟಿವಿ ವರದಿಗಾರರು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾಶ್ಮೀರದಿಂದ ಪಂಡಿತರುಗಳನ್ನು ಹೊರಗಟ್ಟಿದಾಗ ಇದೇ ರೀತಿ ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗಳ ಟಿವಿ ಕವರೇಜ್, ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಕರುಣಕಥೆಗಳು ಇವೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ಸಂವೇದನಾಶೀಲತೆಗೆ ಅದೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ತಯಾರಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತೇನೋ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಿನಿಕತನದಿಂದ ಮರಗಟ್ಟಿದ ಮನದಿಂದಲೇ, ವಿವರವಾದ ವರದಿಗಳಿಗಾಗಿ, ಇಂಟರ್ನೆಟ್ ಹುಡುಕಿದೆ. ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ನನಗೆ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ವೆಬ್‌ಸೈಟ್ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಕಳೆದ ವಾರದ ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಅವರು ಈ ದುರಂತಕ್ಕೇ ಮುಡಿಪಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲಿನ ಕೆಲವು ಲೇಖನಗಳು ನಿಜಕ್ಕೂ ಕುತೂಹಲ ಮೂಡಿಸುವಂತಿದ್ದವು. ಹಾಗಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಬರಹದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಬರಹದ ಲೇಖಕಿ ಸೂಸನ್ ಸೊಂಟಾಗ್ ಎಂಬಾಕೆ. ಈಕೆಯ ಅನಿಸಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನಿಸಿ.

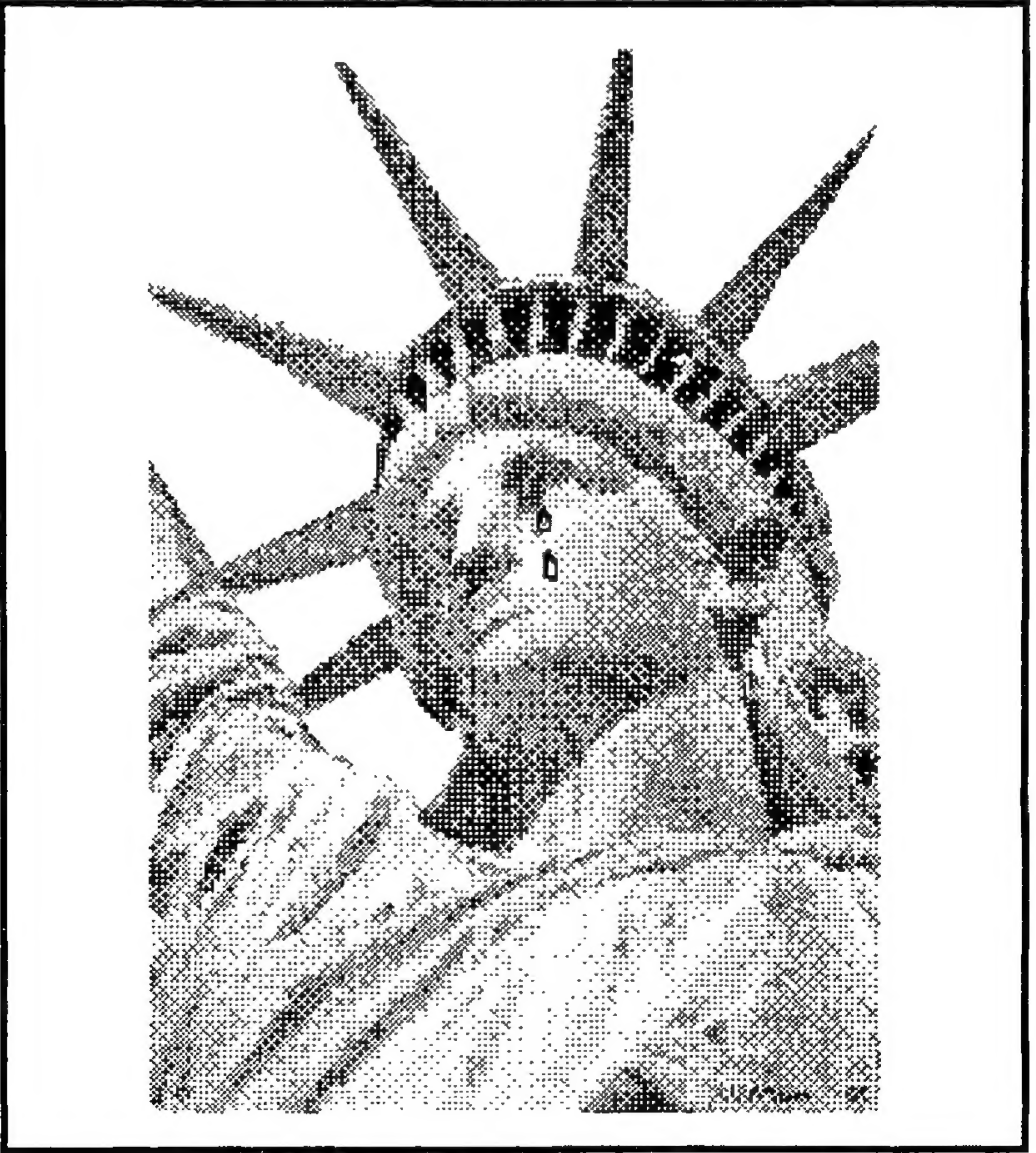
“ಕಳೆದ ಮಂಗಳವಾರದಂದು ನಾವು ನೋಡಲೇಬೇಕಾದ ಭಯಂಕರ ನೈಜತೆಗೂ, ನಮ್ಮ ನಾಯಕರು ಹಾಗೂ ಟಿವಿ ವರದಿಗಾರರು ನಮಗೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ, ಅತೀ ಮುಗ್ಧ ಸಂತಾಪದ ಮಾತುಗಳಿಗೂ ಇದ್ದ ಅಗಾಧ ಅಂತರ ನಿಜಕ್ಕೂ ಬೇಜಾರು ತರಿಸುವಂತಿತ್ತು. ಅಂದು ಟಿವಿ ತೆರೆಯಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ನಾವೆಲ್ಲ ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿದಂತಿತ್ತು. “ನಾಗರಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಹೇಡಿಗಳು ನಡೆಸಿದ ಹೇಯ ಕೃತ್ಯ”. “ಸ್ವತಂತ್ರ, ಮುಕ್ತಸಮಾಜದ ಮೇಲಣ ದುಷ್ಟಧಾಳಿ, ಮಾನವೀಯತೆಯ ಕಗ್ಗೊಲೆ”, ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಯಾರಿಗೂ “ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಸೂಪರ್ ಪವರ್ ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಂಡು, ಇತರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಕವಡೆಕಾಸಿನ ಬೆಲೆ ನೀಡದೆ, ಇಷ್ಟ ಬಂದ ಹಾಗೆ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದರಂತೆ ನಡೆದ ಪಾಪದ ಫಲ” ಎಂದು ಹೇಳುವ ಎದೆಗಾರಿಕೆ ಇಲ್ಲದ್ದು ದುರದೃಷ್ಟಕರ. ಇಂದಿಗೂ ಇರಾಕಿನ ಮೇಲೆ ಯಾರ ಅನುಮತಿಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಅಮೆರಿಕಾ ನಡೆಸಿರುವ ಬಾಂಬ್ ಧಾಳಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಅಮೆರಿಕನ್ನರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ? ಅತಿ ಮೇಲೆ, ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಗಳ ನಿಲುಕಿಗೆ ಸಿಗದಂತೆ ಕುಳಿತು ವಿನಾಶವನ್ನು ಸುರಿಸುವುದು “ಹೇಡಿತನ”ವಾಗಬಹುದೇ ಹೊರತು, ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಮುಡಿಪಾಗಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಧೈಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಯುವಕರಿಗೆ ಆ ಮಾತು ಎಂದಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗದು.

ಅಮೆರಿಕಾ ಇಂತಹ ಹೇಯ ಕೃತ್ಯಗಳಿಗೆ ಮಣಿಯದು, ಆತಂಕವಾದವನ್ನು ಇದಿರಿಸುವ ನಮ್ಮ ದೃಢನಿರ್ಧಾರ ಎಂದಿಗೂ ಬದಲಾಗದು ಎಂದೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರುಗಳು ಟಿವಿ ತೆರೆಗಳಿಂದ ಸಾರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ಹನ್ನೊಂದರಿಂದ ನಮ್ಮ ನಾಡು ಬದಲಿಸಲಾಗದಷ್ಟು ಬದಲಾಗಿದೆ. ಅಮೆರಿಕಾ ಧೀರೋದಾತ್ತ ನಿಲುವಿನಿಂದ ನಿಂತಿದೆ ಎಂದು ನಮ್ಮ ರೊಬರ್ಟ್ ಅಧ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ಚಿಂತನಶೀಲ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ತಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಅನಿಸಿಕೆಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನ ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತ ನಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ದುಃಖಿತಪ್ಪ ಜನತೆಗೆ ಧೈರ್ಯ ತುಂಬಿ, ಅವರಿಗೆ ಸಾಂತ್ವನ ನೀಡುವುದು ತಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂದು ನಮ್ಮ ನಾಯಕರು ನಂಬಿರುವಂತಿದೆ. ಧಾರಾಳವಾಗಿ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಅಳಲಿನಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಗಳಾಗೋಣ. ಆದರೆ ಪರಸ್ಪರ ಮೂರ್ಖತನದ ಪ್ರದರ್ಶನ

ಬೇಡ. ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ನಾವು ಕಲಿಯಬೇಕಾದ ಪಾಠಗಳು ಅಗಾಧ. ಅಮೆರಿಕಾ ಅತ್ಯಂತ ಬಲಿಷ್ಠ ರಾಷ್ಟ್ರ ಎಂದು ಪದೇ ಪದೇ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೇನೂ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಷ್ಟಾದರೇ ಸಾಕೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿದೆ.”

ನನ್ನ ಅತ್ಯಂತ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯ ಲೇಖಕ ಜಾನ್ ಅಪ್‌ಡೈಕ್, ಭಾರತದ ಅಮಿತಾವ್ ಘೋಷ್ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಅನಿಸಿಕೆಗಳನ್ನು ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಓದುಗರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಲೇಖಕನೂ ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ನಿಜಕ್ಕೂ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಸುವಂತಿತ್ತು. ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಪರ್ವಕಾಲವೆನ್ನಬಹುದಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ, ಅಲ್ಲಿನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾದ ಮುಕ್ತ ಚರ್ಚೆ ನೋಡಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು ಬಂತು ಅನ್ನಿ.

– ಶಿವಕುಮಾರ್

ದ್ರಾಕ್ಷಿ ತೋಟ - ಭಲ್ಲೂಕಯ್ಯ - ಸ್ಯಾಂ ಮಾವ

ಬಾಗೂರು ಚಂದು

ನಾನು ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ತೋಟದ ವಾಯವ್ಯ ಸರಹದ್ದಿನಲ್ಲಿನ ಕಾಬೂಲಯ್ಯನ ದ್ರಾಕ್ಷಿ ತೋಟಕ್ಕೆ ಕರಡಿ ಬಂದು ನೆಲಸಿದ ಕಥೆ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಆ ಕಥೆ ನಿಮಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಿಲ್ಲ ಅಂಥ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷ ಸಹ. ಹಳೆ ಕಥೆಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮಂಥ ಹಾಡಿದ್ದೆ ಹಾಡೋ ಕಿಸುಬಾಯಿ ದಾಸರುಗಳ ಗತಿಯೇನು? ಮೊದಲು ನೀವು ಮರೆತಿರುವ ನಾನು ಆವತ್ತು ಹೇಳಿದ್ದ ಕಥೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಾನು ನಕ್ಷೆ ಬಿಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ - ಮ್ಯಾಪ್ ಡ್ರಾಯಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಚತುರನಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ಹೇಳ ಹೊರಟಿರುವ ಕಥೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಬೋರ್ಡ್ ಮೇಲೆ ಒಂದು ನಕ್ಷೆ ಬರೆದು ಸುಲಭವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದಿತ್ತು. ನಾನು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ನಕ್ಷೆಗಳು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮದುವೆಯಾದ ಹೊಸದರಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಚಪಾತಿಗಳಂತೆ ದುಂಡು ಅಲ್ಲ, ತ್ರಿಕೋಣವು ಅಲ್ಲ, ಅಂಡಾಕೃತಿಯು ಅಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನೇತಿ ನೇತಿ ಆಗುತ್ತಿತ್ತೇ ಹೊರತು ಯಾವುದೇ ಸ್ಪಷ್ಟ ಆಕಾರವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮ್ಯಾಪ್ ಬರೆದರೆ ಅದರಿಂದ ಗೊಂದಲವೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ವಿಷುಯಲ್ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ತೋಟದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಿನ ಭೂಗೋಳ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ತೋಟದ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಜೀವು ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ತೋಟ (- ಅಂದ ಹಾಗೆ ಈಗ ಜೀವು ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಇಲ್ಲ, ಮುಶ್ರಪ್ಪ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಇದಾನೆ. ಆವತ್ತು ಹೇಳಿದ ಕಥೆ ಮೊದಲು ಆವತ್ತು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ).

ನಾವು ಪಾಲಾದಾಗ ಜೀವು ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನಿಗೆ ನಮ್ಮ ತೋಟದ ಪೂರ್ವದಲ್ಲೂ ಜಮೀನಿತ್ತು. ಅವಿವೇಕಿಗಳು ಅದನೆಲ್ಲಾ ಕಳೆದುಕೊಂಡರು. ಇರಲಿ, ಎಷ್ಟಾದರೂ ನಮ್ಮ ದಾಯಾದಿಗಳು. ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕಡು ಕೋಪ. ನಮ್ಮ ತೋಟದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಸೇಬಿನ ಮರ ತಮಗೆ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಅಂಥ ಪಾಲಾದಾಗಿನಿಂದ ಜಗಳ. ನಮ್ಮ ಏಳೆ ಸಹಿಸುಲ್ಲ. ಅವರಿಗೂ ನಮಗೂ ಜಗಳ ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ ಹರಿಯಲಿಲ್ಲ.

ಜೀವು ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ತೋಟದ ಇನ್ನೂ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ಕಾಬೂಲಯ್ಯನ ದ್ರಾಕ್ಷಿ ತೋಟ. ಕಾಬೂಲಯ್ಯನ ಮನೆ ಹುಡುಗರೆಲ್ಲಾ ನೋಡುಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷಣವಂತರು. ಒಳ್ಳೆ ಎತ್ತರ.

ಬೆಳ್ಳಗೆ ಲಕಲಕ ಅಂತ ಹೊಳೆತಾರೆ. ಒಳ್ಳೆ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಗಳು. ಆದರೆ ವಿದ್ಯಾ ಮಾತ್ರ ನೈವಿದ್ಯ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಆಗುಲ್ಲ. ದಿನ ಯಾದವ ಕಲಹ. ಓದುಕ್ಕೆ ಟೈಮಲ್ಲಿ. ಓದು ಅಂತ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಳೋ ವಿವೇಕ ಅವರ ಅಪ್ಪಂದಿರಿಗೆ ಇದ್ದರೆ ತಾನೇ?

ಕಾಬೂಲಿಯ್ಯನ ತೋಟದ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಭಲ್ಲೂಕಯ್ಯನ ಜಮೀನು. ಭಲ್ಲೂಕಯ್ಯ ಭಾರೀ ಕುಳ. ವಿಶಾಲವಾದ ಆಸ್ತಿ. ಒಳ್ಳೆ ಉತ್ಪನ್ನ, ಬೇಕಾದಷ್ಟು ದುಡ್ಡು. ಅವನ ಸಮಾನ ಅಥವಾ ಚೂರು ಜಾಸ್ತಿ ಎನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನು ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಸ್ಯಾಂ ಮಾವ - ಈಗಿನ ಮಕ್ಕಳ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಕಲ್ ಸ್ಯಾಂ. ಅವನು ಇದ್ದದ್ದು ಅಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ದೂರದಲ್ಲಿ. ಆದರೂ ಅವನ ಕಡೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳೋರು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಇದ್ದರು. ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪಾರ್ಟಿ - ಒಂದು ಸ್ಯಾಂ ಅಂಕಲ್ ದು ಇನ್ನೊಂದು ಭಲ್ಲೂಕಯ್ಯನ ಕಡೆಯೋರದು. ನಾವು ಮಾತ್ರ ಎರಡೂ ಕಡೆನೂ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಜಂಬ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆದರೂ ನಮಗೂ ಭಲ್ಲೂಕಯ್ಯನಿಗೂ ಮೊದಲಿಂದ ವಿಶ್ವಾಸ. ಸ್ಯಾಂ ಮಾವನ ಕಡೆಯೋರಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅಷ್ಟಕಷ್ಟ.

ಒಂದು ಚಿಕ್ಕನಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದ್ದನ್ನು ಇಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವಿವರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಈಗ ನಿಜವಾದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬರೋಣ. ಕಾಬೂಲಿಯ್ಯನ ಮನೆಯವರ ನಿತ್ಯ ಜಗಳ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಭಲ್ಲೂಕಯ್ಯನಿಗೆ ರೇಜಿಗೆಯಾಯಿತು. ಭಲ್ಲೂಕಯ್ಯನಿಗೆ ನಾನು ಹಣವಂತ, ಬಲವಂತ ಎನ್ನುವ ಗರ್ವ ಬೇರೆ. ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ಮನೇಲಿ ಗಲಾಟೆ ಅಂದರೆ ನನ್ನ ಅಂತಸ್ತಿಗೆ ಅಪಮಾನ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ. ಒಂದು ದಿನ ಭಲ್ಲೂಕಯ್ಯ ಕಾಬೂಲಿಯ್ಯನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು 'ನಿನಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೆಳಸಲು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ನಾನೇ ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದಾರಿಗೆ ತರುತೀನಿ, ನಿನ್ನ ಕೈಲಿ ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವರ ಜಗಳದಲ್ಲಿ ಈ ನಾಡಿಗೆ ಅಪಾಯ' ಎಂದು ಅವರ ಮನೆಯೊಳಗೆ ತಮ್ಮ ಮಂಚ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿಬಿಟ್ಟರು. ಅವರ ಸೇವೆಗೆ ಅಂತ ಒಂದು ರಾಶಿ ಜನನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದರು. ಕಾಬೂಲಿಯ್ಯನಿಗೆ ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇವರು ಇರೋದು ಎಂದರೇನು, ನನಗೆ ಇದು ಅಪಮಾನವಲ್ಲವೆ ಎನ್ನುವ ಕೋಪ. ಆದರೂ ಇವರನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕೋ ಅಷ್ಟು ಶಕ್ತಿ ಕೈಲಿಲ್ಲ. ಕೋಪ ಹೊಟ್ಟೆಲೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಸ್ಥಿತಿ.

ನಮ್ಮ ಮನೆಯವರು ಊರಿಗೆಲ್ಲಾ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳೋ ಜನ. ಭಲ್ಲೂಕಯ್ಯ ನೀನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಭಲ್ಲೂಕಯ್ಯನಿಗೆ ಚೂರು ಬುದ್ಧಿ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾಬೂಲಿಯ್ಯನ ಮಕ್ಕಳ ಸವಾಸಕ್ಕೆ

ಹೋಗೋದು ಕಟ್ಟಿರುವೆ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಕೈ ಇಡೋದು ಎರಡು ಒಂದೇ ಅಂತ ಅನುಭವ ಇದ್ದ ಜನ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಯಾರದೋ ಮನೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ಬಿದ್ದಾಗ ಇನ್ನು ಯಾರೋ ಆ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಡಿ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡರು ಅನ್ನುವಂತೆ ಪಕ್ಕದ್ದನೆಗೆ ಮಾರಿ ಬಂದಿದೆ ಎಂದರೆ ಜೀವು ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನಿಗೆ ಒಳೊಳಗೆ ಖುಷಿಯೋ ಖುಷಿ. ಏಕೆ ಅಂತೀರಾ? ಭಲ್ಲೂಕಯ್ಯನಿಗೂ ಸ್ಯಾಂ ಮಾವನಿಗೂ ಎಣ್ಣೆ ಸೀಗೆಕಾಯಿ ಅಂಥ ಮುಂಚೇನೆ ಹೇಳಿದನಲ್ಲಾ. ಈಗ ಜೀವು ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಸ್ಯಾಂ ಮಾವನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಳುತಾ ಕರೀತಾ 'ಈ ಭಲ್ಲೂಕಯ್ಯ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಗೇ ಬಂದು ಧಿರಂಗ ಅಂತ ಕೂತಿದಾನೆ. ಇವತ್ತು ಪಕ್ಕದ್ದನೆ ನಾಳೆ ನಮ್ಮ ಮನೆ, ಇವನನ್ನು ಹೀಗೇ ಬಿಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೂ ಬಲ ಕಾಯಿಸ್ಕೋತಾನೆ. ನಾಳೆ ನಿಮ್ಮ ಬುಡಕ್ಕೇ ತರುತಾನೆ. ನನಗೆ ನೀವು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ. ಇವನು ಕಾಬೂಲಯ್ಯನ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನಂತೆ.

ಸ್ಯಾಂ ಮಾವ 'ಸರಿ ನೀನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತಿದಿಯೋ ಅದು ಮಾಡು. ದುಡ್ಡಿನ ಮುಖ ನೋಡಬೇಡ. ಎಷ್ಟೇ ಖರ್ಚಾಗಲಿ ನಾನು ನೋಡಿಕೋತೀನಿ' ಅಂಥ ಮೀಸೆ ತಿರುವಿದನಂತೆ. ಜೀವು ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಬಡತನಕ್ಕೆ ಟೆಂಪರರಿ ರಜ. ತೋಟ ಕಾಯುವ ಐದು ಸೆಲ್ಲಿನ ಬ್ಯಾಟರಿಯೇನು, ಕ್ಯಾಟರಿಪಿಲ್ಲರಿ ಏನು, ಆಮೇಲೆ ಇದು ಸಾಲದು ಅಂತ ಬಂದೂಕ, ಅದೂ ಸಾಲದು ಅಂತ ಡಬ್ಬಲ್ ಬ್ಯಾರಲ್ ಗನ್ನು. ಚಳಿ ಅಂತ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಂಬಳಿಗಳು. ಜೀವು ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಕಡೆಯೋರು ಕಾಬೂಲಯ್ಯನ ಮಕ್ಕಳ ಸ್ನೇಹ ಬೆಳಸಿದರಂತೆ. ನೋಡಿ ನಾವು ನೀವು ಒಂದೇ ಜನ. ಆ ಜಾತಿಯಿಲ್ಲದ ಜಾತಿಯೋನು ನಿಮ್ಮ ಮನೇಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳೋಣ ಎಂದರೇನೂ? ಸ್ಯಾಂ ಮಾವನಿಂದ ನಿಮಗೂ ಒಂದಿಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಕೊಡಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅವನಿಗೆ ಒಳಗಿನಿಂದಲೇ ಬತ್ತಿ ಕೊಡಿ, ಸದ್ಯ ಈ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದರೆ ಸಾಕು ಅನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೊಟ್ಟರಂತೆ. ಸ್ಯಾಂ ಮಾವನ ಕೈಲಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ದುಡ್ಡಿಸ್ಕೊಂಡು ಕಾಬೂಲಯ್ಯನ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಗನ್ನು ಕೊಡಿಸಿದರು, ಗನ್ನು ಹೊಡಿಯೋದು ಹೇಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟರು.

ಜೀವು ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಮನೆಯೋರು ಪಾಯಸ ಕುಡಿದರೆ ನಮಗೇನೂ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ನಮಗೆ ಒಳಒಳಗೆ ಪುಕುಪುಕು. ಅವನ ಕಡೆಯೋರು ಅತ್ತಾಗಿ ಹೊಡೆಯೋ ಬದಲು ಇತ್ತಾಗೆ ಹೊಡೆದರೆ ಅಂತ ಹೆದರಿಕೆ. ನಮ್ಮ ಸೇಬಿನ ಮರದ ಮೇಲೆ ಸದಾ ಅವರ ಗೂಬೆ ಕಣ್ಣು ಅಂತ ಹೇಳಿದನಲ್ಲ. ಆ ಸೇಬಿನ ಮರ ಕಾಯುಕ್ಕೆ ನಾವು ಮೊದಲೇ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಕಾಬೂಲಯ್ಯನ ಉಂಡಾಡಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು

ಕಂಡರೆ ನಮಗೆ ಮೊದಲಿಂದ ಹೆದರಿಕೆ. ಅವುಗಳೋ ಮೊದಲೇ ಮಂಗಳಗಳು ಅವಕ್ಕೆ ಸ್ಯಾಂ ಮಾವ ಹೆಂಡ ಕುಡಿಸಿ ಜೀವು ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಚೇಳು ಕಚ್ಚಿಸಿದರೆ ಅವು ಏನು ಮಾಡುತ್ತೆ ಹೇಳುಕ್ಕೆ ಅಗುಲ್ಲ ಅಂತ ನಾವೂ ಸ್ಯಾಂ ಮಾವನಿಗೆ ಹೇಳುಕ್ಕೆ ಹೋದೆವು. ನಮ್ಮ ಮಾತು ಅವನಲ್ಲಿ ಕೇಳುತಾನೆ?

ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಂತೆ ಆಯಿತು. ಆ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಾ ತಾಳಿವನದ ವಾನರುಗಳು ಅಂತ ಗುಂಪು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡವು. ಅವಕ್ಕೆ ಸ್ಯಾಂ ಮಾವನ ಕಡೆಯೋರ ದುಡ್ಡು. ಜೀವು ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಕಡೆಯೋರ ಟೈನಿಂಗ್. ಈ ತಾಳಿವನದ ವಾನರುಗಳ ಹಿಂಸೆ ತಾಳಲಾರದೆ ಭಲ್ಲೂಕಯ್ಯ ಸತ್ತೆಯಾ ಕೆಟ್ಟೆಯಾ ಅಂತ ಕಾಬೂಲಯ್ಯನ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿದ. ಸ್ಯಾಂ ಮಾವನ ಕಡೆಯೋರು ಇವನು ಬಿದ್ದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಪಂಚೆ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗೋದು ನೋಡಿ ಗಹಗಹ ನಕ್ಕರಂತೆ. ಪಟಾಕಿ ಹಚ್ಚಿ ಖುಷಿ ಆಚರಿಸಿದರು.

ಅವತ್ತು ನನ್ನ ಕತೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಯಾರೋ ಬಂದು ಕಿವಿಲಿ 'ದಾಸರೆ ಸಮಯವಾಯಿತು ಕತೆ ಇವತ್ತಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿಸಿ ಮಂಗಳ ಹಾಡಿ' ಎಂದಿದ್ದರು. ಸರಿ ಶೆಟ್ಟಿ ಬಿಟ್ಟಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಣ ಅನ್ನುವಂತೆ ಅವತ್ತು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪವಮಾನ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಈಗ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮಹನೀಯರು ಕೈ ಗಡಿಯಾರ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಉಳಿದ ಕತೆ ಬೇಗಲೇ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ಜೀವು ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಇಲ್ಲ ಮುಶ್ರಪ್ಪ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಪಕ್ಕದ ಮನೇಲಿ ಇದಾನೆ ಎಂದೆನಲ್ಲ. ಪಾಪ ಆ ಜೀವೂನ ಅವನ ಕಡೆಯೋರೆ ಸಾಯಿಸಿದರು. ಭಲ್ಲೂಕಯ್ಯನ ಅವಸ್ಥೆ ಯಾರಿಗೂ ಬೇಡ. ಅಂಥ ಶ್ರೀಮಂತ ಬೀದೀಲಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡೋದು ಒಂದು ಬಾಕಿ. ಈಗಂತು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆನೂ ಸ್ಯಾಂ ಮಾವನದೆ ಆಡಳಿತ. ಕಾಬೂಲಯ್ಯನ ತಾಳಿವನದ ವಾನರುಗಳು ಸ್ಯಾಂ ಮಾವನ ಹಣದಿಂದ ಚಿಗಿತು ಕೊಂಡರು ಅಂತ ಹೇಳಿದೆನಲ್ಲ. ಹ್ಯಾಗೆ ಚಿಗಿತು ಕೊಂಡರು ಅಂದರೆ ಇವರಿಗೆ ಸ್ಯಾಂ ಮಾವನ ಮೇಲೇ ಎಗ್ಗಿಲ್ಲ. ಅದು ಎಲ್ಲೋ ಇದ್ದ ಸ್ಯಾಂ ಮಾವನ ಬಂಗಲೇಗೆ, ಅದೂ ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ನೂರಾರು ಜನ ಕಾವಲು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಬಂಗಲೇಗೆ ರಾಜಾರೋಷವಾಗಿ ಹಗಲು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿ ಇಟ್ಟರಂತೆ.

ಸ್ಯಾಂ ಮಾವ ಅವುಗಳಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಡೋದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ. ಅವನು ಭಾರೀ ಶ್ರೀಮಂತ ನಿಜ, ಆದರೆ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಸಾಹುಕಾರರಿಗೆ ಏನು ಬರ? ಇನ್ನಾರೋ ಲಾಡ್ ಸಾಬ ನನ್ನ ಆಸ್ತಿನೆಲ್ಲಾ ನಿಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಆ ಸ್ಯಾಂ ಮಾವನಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪಾಠ ಕಲಿಸಿ ಅಂತ ಅವುಗಳಿಗೆ ರಾಶಿ ರಾಶಿ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟನಂತೆ. ಜೀವು ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ

ಕಡೆಯೋರ ಸಹಾಯ ಅಂತು ಇದ್ದೇ ಇತ್ತು. ನಮ್ಮ ಮೇಲಿನ ಕೋಪ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಜೀವು ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಕಡೆಯೋರು ಈ ತಾಳಿವನ ಚೋರರನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡರು. ನಾವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೇಳಿದೆವು 'ಈ ತರ ಅಂಕೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಇಲ್ಲದೋರಿಂದ ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಷ್ಟ. ಎಲ್ಲ ಸೇರಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಮಟ್ಟ ಹಾಕೋಣ' ಅಂತ. ನಮ್ಮ ಮಾತು ಯಾರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ? ಅವುಗಳು ನಮ್ಮ ಸೇಬಿನ ಮರಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ಹಾವಳಿ ಅದೇನು? ಅದನ್ನು ವರ್ಣಿಸುಕ್ಕೆ ಮೂರು ದಿನವೂ ಸಾಲದು. ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿನ ಮಹಿಳೆಯರು ಗಡಿಯಾರ ನೋಡಿಕೋಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅದೆಲ್ಲಾ ಈಗ ಹೇಳುಲ್ಲ. ಮೊನ್ನೆ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬರುತೀನಿ.

ಮೊನ್ನೆ ಮಂಗಳವಾರ. ಇಲ್ಲಿ ಗೋಧೂಳಿ ಸಮಯ. ಸ್ಯಾಂ ಮಾವನ ಊರಲ್ಲಿ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗೋ ಟೈಮಂತೆ. ಜನ ನೋಡುತಾರೆ ಲಂಕಾ ದಹನ. ಊರಿಗೆ ಊರೆ ಉರಿತಾ ಇದೆ. ಆಂಜನೇಯ ಸ್ವಾಮಿ ಅಷ್ಟುದ್ದ ಬಾಲಕ್ಕೆ ರಾವಣನ ಕಡೆಯೋರು ಕಟ್ಟಿದ ಅವರದೇ ಧಾನುಧಾನು ಬಟ್ಟೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಅವರೇ ಹಾಕಿದ ಡಬ್ಬಡಬ್ಬ ಎಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಊರೇ ಸುಟ್ಟಂತೆ ಈ ತಾಲಿವನದ ರಾಕ್ಷಸರು ಸ್ಯಾಂ ಮಾವನ ಊರಿನವರ ವಿಮಾನ ಅವರದೇ ವಿಮಾನಕ್ಕೆ ಹಾಕೋ ಪೆಟ್ರೋಲಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ಭಾರಿ ಭಾರಿ ಬಂಗಲೆ, ಅದೂ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟೋ ಅಂತ ಬಂಗಲೆಗಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಾಕಿದಾರೆ.

ಶಾಂತಂ ಪಾಪಂ. ಎಂತಾ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದೆ ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ಆ ಆಂಜನೇಯ ಸ್ವಾಮಿ ಎಲ್ಲಿ ಈ ರಾಕ್ಷಸರಲ್ಲಿ? ಆಂಜನೇಯ ಸ್ವಾಮಿ ಬರೀ ಆಸ್ತಿ ನಷ್ಟ ಮಾಡಿದರು. ಊರಿನ ಜನರಿಗೆ ಹಾನಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಈ ರಾಕ್ಷಸರೋ ಅಣ್ಣ ಕುಳಿತಿದ್ದ ವಿಮಾನವನ್ನು ತಂಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಆಕಾಶದ ಎತ್ತರದ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ಗುದ್ದಿಸಿ ಅಣ್ಣ, ತಂಗಿ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ನೂರಾರು ಜನ, ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಹಾಕಿದರು. ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು ಕೋಪದಿಂದ ಬೇಗ ಮುಗಿಸು ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಮುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ.

ನಮ್ಮ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಲ್ಲವೇ? ದುಷ್ಟರ ಪಾಪದ ಗಡಿಗೆ ತುಂಬಬೇಕು. ಅದು ತುಂಬುವವರೆಗೂ ಮಹಾವಿಷ್ಣು ಕಾಯುತ್ತಾನೆ. ಅದು ತುಂಬಿದ ತಕ್ಷಣ ದುಷ್ಟ ನಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಅವತಾರ ತಾಳುತ್ತಾನೆ ಅಂತ. ಈಗ ಆ ಗಳಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಆ ಭಗವಂತ ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾನೆ? ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು ಇನ್ನೊಂದು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರೆ ಆ ಕಥೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮಂಗಳ ಹಾಡೋಣ.

‘ಹಂಗೆನು?!’

– ಎಸ್. ಪ್ರಕಾಶ್

‘ಚಂದ ಇದ್ದಾನೆ, ಅವ!’

‘ಚಂದ್ರನಾ ಹಂಗೆನು?’

‘ಹೊಳೆಯುತ್ತಾನೆ, ಅವ!’

‘ತಾರೆಗಳ ಹಂಗೆನು?’

‘ಬೆಳಗುತ್ತಾನೆ, ಅವ!’

‘ಸೂರ್ಯನಾ ಹಂಗೆನು?’

‘ತಿರುಗುತ್ತಾನೆ, ಅವ!’

‘ಭೂಮಿಯಾ ಹಂಗೆನು?’

‘ಮುತ್ತು ಕೂಡಿಟ್ಟಾನೆ, ಅವ!’

‘ಕಡಲಿನಾ ಹಂಗೆನು?’

‘ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ, ಅವ!’

‘ಜೀವದಾ ಹಂಗೆನು?’

‘ತಣ್ಣಗಿದ್ದಾನೆ, ಅವ!’

‘ಸಾವಿನಾ ಹಂಗೆನು?’

‘ಹಂಗೆನೂ ಇಲ್ಲದ ಅವ-

ನಿಗೆ ಯಾರ ಹಂಗೆನು?’

‘ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ ನನಗೆ ಅವ

ನಿಜಕ್ಕೂ ಹಂಗೆನು!’

ಕುಟ್ಟಿ ಕುಂದಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಂದಂಗಿ...

— ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರ

ಇದು ಜುಲೈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಶ್ರೀ ವಿಕ್ರಮ ಕವಲಿಯವರ 'ರಾಂಪಣ್ಣ'ನಂತೆ, ಕುಂದಾಪುರದ ಕಡೆ "ಕುಟ್ಟಿ ಕುಂದಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಂದ ಹಾಗೆ" ಎಂಬ ಮಾತಿದೆ. ಹೆಸರು ಏನಿದ್ದರೂ ಇದು ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಿಶೇಷ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ (?)ದ ಬಗ್ಗೆ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕಥೆಗಳಷ್ಟೇ. ಆಗಾಗ ನಾನು, ನೀವೆಲ್ಲರೂ 'ರಾಂಪ' ಅಥವಾ 'ಕುಟ್ಟಿ' ಯಾಗುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ಅದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದು ಯಾರಾದರೂ ನಮಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಮಾತ್ರ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿರಬಹುದಾದ ಈ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು, ರಾಂಪತನ, ಗಾಂಪತನ ಇತ್ಯಾದಿ ಯಾವುದೇ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆದರೂ ಅರ್ಥ ಒಂದೇ.

ಅರವತ್ತೆಪ್ಪತ್ತೋ, ನೂರು ನೂರಿಪ್ಪತ್ತೋ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ಸಂಗತಿ. ಅಂತೂ ಯಾವುದೇ ವಾಹನಗಳಿಲ್ಲದೆ ದೂರದ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನೂ ಕಾಲ್ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕ್ರಮಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲವೆನ್ನಿ. ಕುಂದಾಪುರಕ್ಕೆ 16 ಮೈಲು ದೂರದ ಶಿಂಗಿನ ಕೋಡ್ಲು ಎಂಬ ಏಕೈಕ ಮನೆಯ ಕುಗ್ರಾಮ. ಮನೆ ಧನಿಯರ ಆಳುಗಳಿಗೂ ಸಹ ಧನಿಯರೇ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟ ಗುಡಿಸಲುಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸ. ನಂಬಿಕೆಯ ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರಿಗೆ ಮಾತ್ರಾ ಖಾಯಂ ಆಗಿ ಧನಿಗಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಆಸರೆ.

ಕುಟ್ಟಿ ಮಲೆಯಾಳ ದೇಶದಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆ ಪಾಡಿಗೆ ಕುಂದಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದವನು ಅದು ಹೇಗೋ ಧನಿಗಳ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದವನು. ಬಾರದಿದ್ದ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಬಹುಬೇಗ ಕಲಿತವನು. ಏಕೆಂದರೆ, ಕುಂದಾಪುರದಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಕನ್ನಡ ಬಾರದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಬದುಕು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಏಕೈಕ ಅಚ್ಚ ಕನ್ನಡದ ನೆಲ, ತಾಲ್ಲೋಕು ಎಂದರೆ ಕುಂದಾಪುರ. ಅಬ್ಬೆ ಶಾಲೆ ಮುಂತಾದ ಶಬ್ದಗಳು ಸರ್ವೇ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕುಂದಾಪುರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕರ್ನಾಟಕದ ಯಾವುದೇ ಮೂಲೆಗೆ ಹೋದರೂ ಕನ್ನಡ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ!

ಕುಟ್ಟಿ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅತಿ ಚುರುಕು. ಹೇಳುವ ಮೊದಲೇ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ, ಧನಿಯನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವ ಹಂಬಲದವ. (ಇಂದಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಇದೂ ಸಹ ರಾಂಪತನವೇ). ಕುಟ್ಟಿಯ ಕಥಾಕೋಶದಿಂದ ಆಯ್ದದ್ದು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಘಟನೆ. ಓದಿ.

★ ★ ★

ಹಳೆಯ ತಲೆಮಾರಿನ ಹಿಂದಿನ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂದೂ ಸಹ ಹೊರಗಿನ ಪಡಸಾಲೆ ಅಥವಾ ಜಗುಲಿ, ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಮುಕ್ತ. ಆದರೆ, ಗೋಡೆ ಬಾಗಿಲುಗಳಿಲ್ಲದ ಮನೆಯ ಮುಂಭಾಗ. ದಂಪತಿಗಳು, ಮಕ್ಕಳು, ಮುದುಕರು ಮತ್ತು ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಬಾಗಿಲಿರುವ ಕೋಣೆಗಳು. ಉಳಿದವರು ಜಗುಲಿಯ ಮೇಲೆ ಚಾಪೆಯನ್ನೋ ಅಂಗ ವಸ್ತ್ರವನ್ನೋ ಹಾಸಿಕೊಂಡು ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಚಿಕ್ಕ ಸಂಸಾರದ ಧನಿ ಮಲಗಿದ ಮೇಲೆಯೇ, ಊಟದ ನಂತರವೂ ಉಳಿಯುವ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಅಂಗಳದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ನಂತರವೇ ಮಲಗುವುದು ಕುಟ್ಟಿಯ ರಾತ್ರಿಚರಿ (ದಿನಚರಿ ಎಂಬಂತೆ). ಅಂತೆಯೇ ಅಂದೂ ಕೂಡ ಮಲಗಿದವನಿಗೆ, ಮರುದಿನದ ಕೆಲಸದ ಚಿಂತೆ. ಚಿಂತೆಗೆ ಅಂತ್ಯ ಕಂಡು ಇನ್ನೇನು ನಿದ್ರೆ ಬರಬೇಕು ಅನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಳಗೆ ಗಂಡ, ಹೆಂಡಿರು ಮಾತನಾಡುವುದು ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು.

“ಯಂತಾ ಮಾಡ್ತೀರಿ? ಯಾರನ್ ಕಳಿಸ್ತೀರಿ ಕುಂದಾಪುರಕ್ಕೆ? ಹೋಗಿ ಬರ್ತಾ 24 ಮೈಲಿ ಆಗುತ್ತಾ...” ಅಮ್ಮನ ದನಿ.

“ಇನ್ನಾರಿದ್ರು... ಹೌದಾ... ಕುಟ್ಟೇನ್ನೇ ಕುಂದಾಪುರಕ್ಕೆ ಕಳುವಾ... ಅವ ಎಂತ ಮಾಡ್ತಾ ಅಂತ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹ್ಯಾಂಗಿದ್ದ್ರಾ ಬೆಳಗಾತ ಕಳುವಾ... ಆಯ್ತಾ?” ಧನಿಯ ದನಿ.

★ ★ ★

ಬೆಳಗ್ಗೆ ಆರು ಗಂಟೆಗೆ ಮಾಮೂಲಿನಂತೆ ಎದ್ದ ಧನಿ, ಹಲ್ಲುಜ್ಜುತ್ತಾ ದನದ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯ ಕಡೆ ಬಂದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕುಟ್ಟಿ ಹಸುಗಳಿಗೆ ಹುಲ್ಲು ಹಾಕಿ, ಹಾಲು ಕರೆಯುತ್ತಿರುವುದು ವಾಡಿಕೆ. ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕುಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕಾಣದೆ ‘ಕುಟ್ಟೇ’... ಎಂದು ಕೂಗಿದರು ಅಲ್ಲಿಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಜಗುಲಿಯ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೂ ಮಲಗಿದ್ದಾನೋ ಎಂದು ಜಗುಲಿಯೆಡೆಗೆ ಬಂದು ನೋಡಿದರು. ಕುಟ್ಟಿ ಇಲ್ಲ.

‘ಇಂವ ಎತ್ತ್ ಹ್ವಾದ... ದನೀಗೆ ಹುಲ್ಲೂ ಹಾಕಿಲ್ಲ... ಹೊಳೆ ಕಡಿ ಹ್ವಾದವ ಬಂದಿಲ್ಲ ಕಾಂತು...’ ಎಂದು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡರು. ಎಂಟು ಗಂಟೆ ಆದರೂ ಕುಟ್ಟಿಯ ಸುಳಿವಿಲ್ಲ.

‘ಹೋ... ಇವ ಕೈಕೊಟ್ಟ ಕಾಂತು’... ಎಂದರು ಹೆಂಡತಿಯ ಬಳಿ. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಂದ ಆಳುಗಳಿಗೆ ‘ಗಂಜಿ’ ಬಡಿಸಿ, ‘ಎಲೆಯಡಿಕೆ’ ಕೊಟ್ಟು, ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ, ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಹೊಳೆಗೆ ಹೋದರು.

ಒಂಭತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಮೈ ಬೆವರು ವರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕುಟ್ಟಿಯ ಸವಾರಿ ಬಂದಿತು. 'ಸಾಮಿ... ಅಯ್ಯಪ್ಪಾ...' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಜಗುಲಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ಅಂಗವಸ್ತ್ರದಿಂದ ಗಾಳಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಹೊಳೆಯಿಂದ ಬಂದ ಧನಿ, ಕುಟ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅವಾಕ್ಕಾದರು. 'ಕೈಕೊಟ್ಟ ಕಾಂತು...' ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಕುಟ್ಟಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿದ್ದ.

“ಎಂತ ಕುಟ್ಟಿ ಎತ್ತ್ ಹೋಗಿತ್ತು ಸವಾರಿ. ಹೇಳಿ ಹ್ವಾಪುದಲ್ವ...?” ಸಿಟ್ಟಿತ್ತು ಧನಿಯ ದನಿಯಲ್ಲಿ.

“ಅದೇ... ಅದೇ... ನಾನು ಕುಂದಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಂತು...” ಎಂದು ರಾಗವೆಳೆದ.

“ಕುಂದಾಪುರಕ್ಕೆ ಎಂತಕ್ಕೆ ಹ್ವಾದ್ವು... ನಿನ್ನ ಹೆಣ...” ಧನಿಯ ಸಿಟ್ಟು ಏರುತ್ತಿತ್ತು.

“ಹಗ್ಲು ಬಿಸ್ಸು ಕಾಣೆ. ಹ್ವಾಗಿ ಬಪ್ಪುದಂದ್ರೆ ಇಡೀ ದಿನಾ ಆತ್ತು... ಅದಕ್ಕೇ...”

“ಅದಕ್ಕೇ...”

“ರಾತ್ರೀನೇ ಕುಂದಾಪುರಕ್ಕೆ ಹ್ವಾದೆ. ಬೆಳಗಾತ ಬಂದೆ. ಬೆಳದಿಂಗಳು ಇತ್ತು ಕಾಣೆ...”

“ಹೌದೋ ಮಾರಾಯ... ನೀ ಕುಂದಾಪುರಕ್ಕೆ ಹ್ವಾದ್ದೆಂತಕ್ಕೆ...?” ಕೇಳಿದರು ಅವನ ಮಾತು ಕಡಿಯುತ್ತಾ.

“ಅದೇ... ರಾತ್ರಿ ನೀವು ಮಾತಾಡ್ತಿತ್ತಲ್ಲ. ಬೆಳಗಾತ ಕುಟ್ಟೀನ ಕುಂದಾಪುರಕ್ಕೆ ಕಳ್ಳುವಾ ಅಂತ. ಬೆಳಗಾತ ಹ್ವಾದ್ರೆ ಬಪ್ಪುದು ಸಾಯಂಕಾಲ ಆತ್ತು ಕಾಣೆ. ಕೆಲಸ ಬೇರೆ ಹೆಡಿಗೆಯಷ್ಟಿತ್ತು. ಬೆಳಗಾತ ಬಿಸಲಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಅಂತ ರಾತ್ರಿ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳ್ ಬೆಳಕಿಗೇ ಕುಂದಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋತು ಕುಟ್ಟಿ...”

“ಹೌದಾ ಮಾರಾಯ... ನೀ ಕುಂದಾಪುರಕ್ಕೆ ಹ್ವಾದ್ ಎಂತಕ್ಕೆ? ಏನ್ ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆ...?”

ಕುಟ್ಟಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಗಲು ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳೇ ಹಿಡಿಯಿತು!

★ ★ ★

ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಂಟಿಗಳಾಗಿ....

- ಶ್ಯಾಮಲ ರವಿಶಂಕರ್

ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಂದು ಸಡಗರವೋ ಸಡಗರ. ಹತ್ತನೆಯ ತರಗತಿಯ ಫಲಿತಾಂಶ ಹೊರ ಬಿದ್ದಿತ್ತು, ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ಮಕ್ಕಳು ಎಲ್ಲರೂ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗಿದ್ದರು. 100% ತೇರ್ಗಡೆಯ ಸಂಭ್ರಮವೇ ಬೇರೆ! ಇನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕ ವರ್ಗದವರ ಹೆಮ್ಮೆ ಕೇಳಬೇಕೆ?

Initial euphoria ಎಲ್ಲಾ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಗೆ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು, ಎಲ್ಲಿ ಸೀಟು ಸಿಕ್ಕತ್ತೋ, ಏನೋ, ಎನ್ನುವ dilemma ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕಾಡಿಸುವಂತೆ ನನ್ನನ್ನೂ ಮುತ್ತಿತು. ನಂತರದ ದಿನಗಳು ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ತಂದು, ತುಂಬಿ ರವಾನಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಕಳೆಯಿತು. ನಾನು ಹಾಕಿದ್ದ ಎರಡು ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲೂ ನನಗೆ ಸೀಟು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದುದು ನನ್ನನ್ನು ಹೊಸ dilemma ದತ್ತ ದೂಡಿತು - ಯಾವ ಕಾಲೇಜು ಸೇರುವುದು? ಕಡೆಗೆ ನಗರದ ಮಧ್ಯೆಯಿದೆ, ಬಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪರದಾಟ ಇರೋಲ್ಲ ಅಂತ ಮಹಾರಾಣೀಸ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರುವುದು ಅಂತ ಗುರುಹಿರಿಯರು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು.

“ಹೇಗೂ ಕಾಲೇಜು ಸೇರುವ ವಯಸ್ಸು ಅಂದರೆ ನೀನೇನೂ ಚಿಕ್ಕ ಮಗುವಲ್ಲ. ಒಬ್ಬಳೇ ಓದಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿತೋಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೂ ನಿನಗೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಮನೆಯವರೊಬ್ಬರು ಬರೋಕಾಗೊಲ್ಲ. ನೀನು ಒಬ್ಬಳೇ ಹೋಗಿ ಬರೋದನ್ನ ಈವತ್ತೇ ಶುರು ಮಾಡು” ಅಂದು ನನ್ನ ತಂದೆ. ‘ಮಲ್ಲೇಶ್ವರದ 8ನೇ ಕ್ರಾಸ್ ಬೇವಿನ ಮರದ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ 11ನೇ ನಂಬರ್ (ಆಗಿನ ನಂಬರ್) ಹಿಡಿ, ಮಹಾರಾಣೀಸ್ ಅಂತ ಟಿಕೆಟ್ ತೊಗೊ. ಮೆಜಿಸ್ಟಿಕ್ ಗೊತ್ತಲ್ಲ, ಅದರ ಮುಂದಿನದ್ದು ಲಾ ಕಾಲೇಜ್ ಸ್ವಾಪು. ಅದಾದ ಮೇಲೆ ಬರೋದೇ ನಿನ್ನ ಕಾಲೇಜಿನ ಸ್ವಾಪು. ಇಳಿದು ಬೋರ್ಡು ನೋಡಿ ಒಳಗೆ ಹೋಗು, ಮುಂದಿನದು ತಾನು ತಾನೇ ತಿಳಿಯುತ್ತೆ’ ಅಂತ instructions ಉ ಬಂತು ಪೂಜ್ಯ ಪಿತಾಶ್ರೀಯವರಿಂದ. ಅಲ್ಲಿವರೆಗೂ ನಾನು ಕಾಲೇಜು ಸೇರೋ ಕೆಲಸ ನನ್ನದಲ್ಲ ಅನ್ನೋ ಧೋರಣೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ನಾನಿದ್ದೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು ಕಿವಿಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಾಗ ನನ್ನ ಜಡತ್ವ ಬಿಡಲೇಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಹಾಗೂ

ಎಲ್ಲೋ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲ deeply burried inside myself
 “ನಾನೇನೂ ಅಷ್ಟು ಮಾಡಲಾರೆನಾ? ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನನ್ನ smartness
 ತೋರಿಸಿಲ್ವಾ ಆಗಲೇ? after all, S.S.L.C. ಲಿ ಮೊದಲನೇ ದರ್ಜೆಲಿ
 ಪಾಸಾಗಿದ್ದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರೀ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಸೀಟು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದು
 ಸುಮ್ಮನೇನಾ?” ಅಂತ ಒಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಒಣ ಜಂಭನೂ ಸೇರಿತ್ತು ಅಂತಿಟ್ಕೊಳ್ಳಿ.
 ಒಂದು ಥರಾ ಬಿಗುಮಾನ, ಇನ್ನೊಂದು ಥರ ಅನುಮಾನಗಳೊಡನೆ ತುಮುಲ
 ಮಾಡ್ತಾ ಮಾಡ್ತಾ ನಡೆದ. ಅದೂ ಪಿತೃವಾಕ್ಯ ಪರಿಪಾಲನೆಗೆ ಹೆಸರಾದ
 ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೋದೆ, ಕಾಲೇಜು
 ತಲುಪಿದೆ ಕೂಡ. ಇಲ್ಲಿವರೆಗೆ every thing went uneventful!

ಆಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದೆ ನನ್ನ ಥರ ವಿಜಯ(?) ಸಾಧಿಸಿದ್ದ
 ದಾಸಮ್ಮಂದಿರು (ಕ್ಷಮಿಸಿ, ‘ದಾಸಯ್ಯ’ ಅನ್ನೋ ಪದಕ್ಕೆ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ). ಬಹಳ
 ಅಂದ್ರೆ ಬಹಳ ಜನ! (Blow number one to my ego!) ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ
 ನನ್ನಂಥವರೇ! ಅಲ್ಲಾ, ಅಲ್ಲಾ, ನನ್ನ ಥರ ಅವರು + one accompanying
 member of family / friend. ನನಗೇ ತಲೆ ತಿರುಗಿ ಬೀಳೋ ಹಾಗಾಯ್ತು.
 ಇದೇನು ಕಾಲೇಜೋ ಅಥವಾ congress exhibition ನ್ನೋ. ಅಷ್ಟೊಂದು
 ಜನ ಸಮೂಹಾನ ನಾನು ಹಿಂದೆ ನೋಡಿದ್ದು ಅಂದ್ರೆ, congress exhibition
 ನಲ್ಲೇ. ಅದೇ ಇತ್ತಲ್ಲ ಸುಭಾಷ್‌ನಗರ ಕೆರೆ ಬದಿಗೆ! ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ತೊಗೊಂಡೆ
 ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಕ್ಕೆ. ಆಮೇಲೆ ಹಲವಾರು ಜನರನ್ನು ಕೇಳಿ. ನಾನು
 ಕಟ್ಟಬೇಕಾದ ಹಣ ರೂ. 59 ರೂ. 50 ಪೈಸೆ ಕಟ್ಟಲು ಸುಮಾರು 7 ಅಥವಾ 8
 ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕ್ಯೂಗಳಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದೆ. ಒಂದಕ್ಕೂ
 ಆದಿಯಾಗಲೀ ಅಂತ್ಯವಾಗಲೀ ನನಗೆ ಗೋಚರವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂದಿಗ್ಧದಲ್ಲಿ
 ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡಿದೆ. Tution fee, Lab, Library deposits,
 Student's welfare and teacher's welfare funds ಹೀಗೆ ಏನೇನೋ
 ಇತ್ತು. ಒಂದೊಂದಕ್ಕೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕ್ಯೂಗಳು. ಕಡೆಗೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದರಲ್ಲಿ
 ಹೋಗಿ ನಿಂತೆ. ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದಾಗ ಭಳಿಯೇನು, ಗಾಳಿಯೇನು. What
 can't be cured has to be endured ಅಂತ. ಕೊನೆಯ ಕ್ಯೂನಿಂದ
 ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸಂಜೆ 5.50 ಘಂಟೆ. ಜೂನ್ ತಿಂಗಳು ಆಗಲೆ
 ಕತ್ತಲು ಕವಿತಾ ಬರ್ತಾಯಿತ್ತು. ಮೋಡಗಳ ಕಾರಣ ಇನ್ನೇನು ಈಗಲೋ

ಆಗಲೋ ಮಳೆ ಬಂದೇ ಬಿಡತ್ತೆ, ಬಂದ್ರೆ ಒಂದೆರಡು ಘಂಟೆಗಳಾದ್ರೂ ಹಿಡಿದು
ಝಾಡಿಸತ್ತೆ ಅನ್ನೋ ಹಾಗಿತ್ತು ವಾತಾವರಣ.

ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆ ಬಸ್ ಸ್ಟಾಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ - ತೀರ
ಅಲ್ಲೊಬ್ಬರು, ಇಲ್ಲೊಬ್ಬರು ಅಲ್ಲಿವರೆಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕ್ಯೂ ಮೇಟ್‌ಗಳು
ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಒಂದೊಂದು ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಕಳಚಿಕೊಂಡರು. ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ನನ್ನ
ಭಯವನ್ನು ಜಾಗೃತಿಗೊಳಿಸಿದವು.

ಓಡಿಬಂದು, ನನಗೆ ಆಗ್ಲೇ ಗೊತ್ತಿತ್ತಲ್ಲಾ, ಆ ಬಸ್‌ಸ್ಟಾಪ್. ಅಲ್ಲಿ ನಾನು
ಹೋಗಿ ತಲುಪುವುದಕ್ಕೂ ಒಂದು - ಅದೂ 1ನೇ ನಂಬರ್ ಬಸ್ಸು ಬರೋದಕ್ಕೂ
ಸರಿ ಹೋಯ್ತು. ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ನಾನೇ ಅಭಿನಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಸ್
ಏರಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಜನ ಕಿಕ್ಕಿರಿದು, ಗಲಾಟೆಯೋ ಗಲಾಟೆ, ಜೊತೆಗೆ ಮಳೆ ಹನಿ
ಹೊರಗಡೆ ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿರೋವಾಗ ಕಂಡಕ್ಕರ್ ಬಂದು 'ಎಲ್ಲಿಗೆ' ಎಂದಾಗ, ನಾನು
ಸ್ಮಾರ್ಟ್ ಆಗಿ 'ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಕ್ಕೆ - 8ನೇ ಕ್ರಾಸ್' ಎಂದೆ. ಆ ಕಂಡಕ್ಕರ್ ನನ್ನನ್ನ
ಒಂದು ಸಾರಿ 'ವಿಚಿತ್ರ ಪ್ರಾಣಿಯೆ ಸಾಯಿ' ಅನ್ನೋ ಹಾಗೆ ಕೆಕ್ಕರಿಸಿ ನೋಡಿ,
'ಏಯ್, ಇಳ್ಳ, ಇದು ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಕ್ಕೆ ಓಗಾಕಿಲ್ಲ' ಅಂತ ಅಬ್ಬರಿಸಿದ. 'ಇದೇನು
ಗ್ರಾಚಾರ ಬಂತೋ' ಅಂತ ನನಗೆ ಗಂಗಾ ಭವಾನಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗೋ ಸ್ಥಿತಿ. ಗದ್ದದಿತ
ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನೇ ಕೇಳಿದೆ 'ಆ ಬಸ್ ಎಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕತ್ತೆ' ಅಂತ. ಅವನು ನನ್ನನ್ನ
ಇಳಿಸಿ ಎದುರು ಪುಟ್ ಪಾತ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಬಸ್‌ಸ್ಟಾಪ್ ತೋರಿಸಿ 'ತೊಲಗು,
ಪೀಡೆ' ಅನ್ನೋ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಸ್ಸನ್ನು ಓಡಿಸಿದ. ಇದು ನನಗೆ second blow!

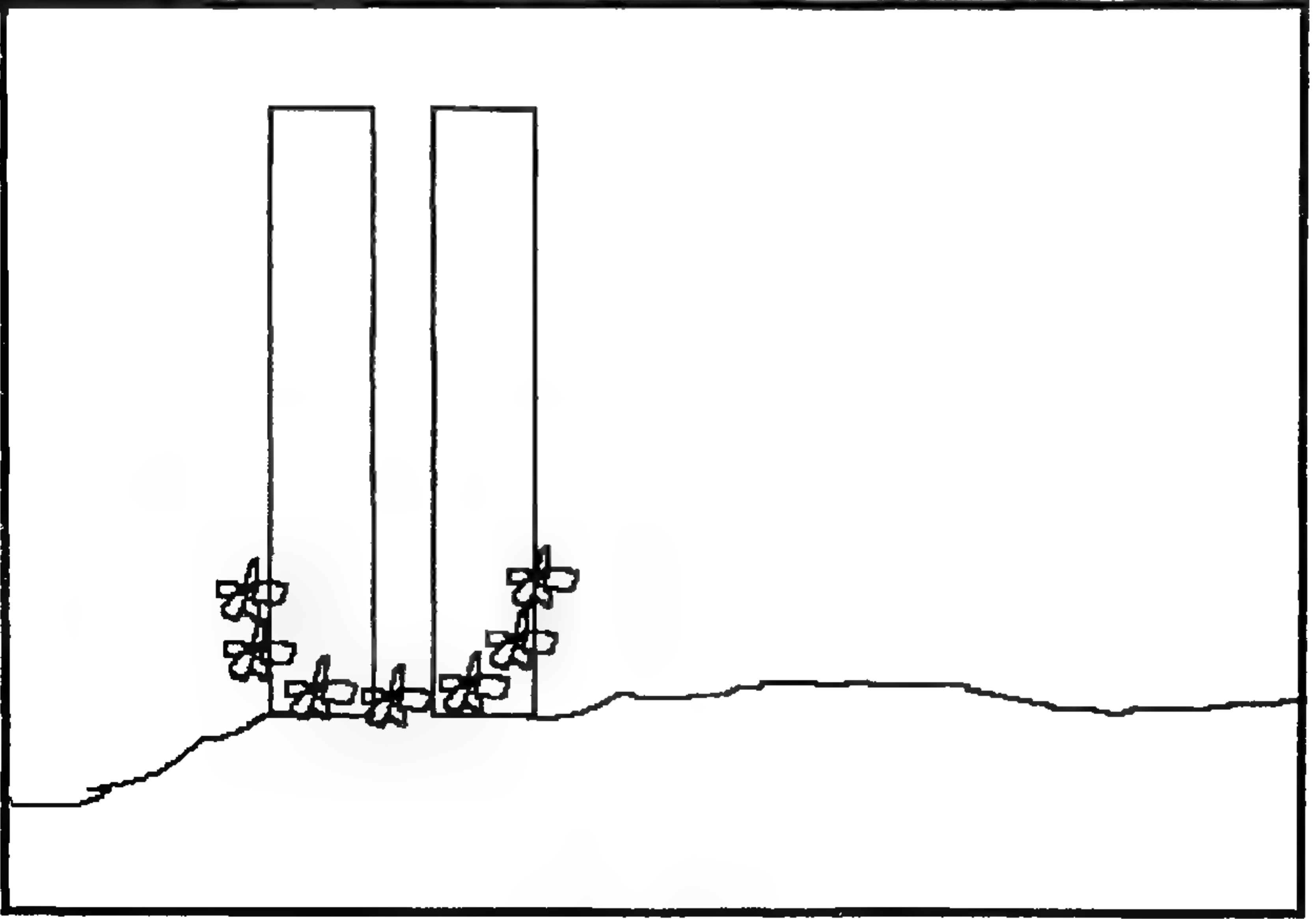
ಬಸ್ಸಿನಿಂದ ಇಳಿದು ಸ್ವಲ್ಪ ಬುದ್ಧಿನ ತಹಬಂದಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡು, ಹೇಗೂ
ಮಹಾರಾಣೀಸ್ ಸ್ಟಾಪ್ ಗೊತ್ತಿತ್ತಲ್ಲ ಅನ್ನೋಹಾಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಹೋಗಿಬಿಡ್ತೀನಿ,
ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಕಡೆ ಎಲ್ಲೋ ಒಬ್ಬಳೇ ನಿಂತೊಳ್ಳೋದು ಬೇಡ ಅಂತ ನಡೆಯಲು
ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ - ಆ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ? ಅಷ್ಟೇ ಆಗಿದ್ದಿದ್ರೆ ಪರವಾಗಿರ್ತಿರ್ಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ
ನಾನು ನಡೆದಿದ್ದು ಬೇರೆ ಹಾದೀಲಿ. ನನ್ನ ಪ್ರಕಾರ ಬಸ್ಸು turn
ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿರ್ಲಿಲ್ಲ. but the bus had taken two turns! ನಡೆದೂ
ನಡೆದೂ ಸೀದಾ ಬಂದು ಒಂದು ವಿಶಾಲವಾದ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟೆ! ಹಿಂದೆ
ಮುಂದೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲಿದ್ದೀನಿ ಅನ್ನೋ ಪರಿವೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದ termoil ನಲ್ಲಿ
ನನಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ್ದು ವಿಧಾನಸೌಧ! "ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೆ, ನಿನಗೆ ನಾನೇ ಸಿಕ್ಕಿದನಾ,
ನಿನ್ನ ಚಾಲಾಕಿತನ ತೋರ್ಸೋಕೆ. ಈಗ ನೀನೇ ದಾರಿ ತೋರಿಸಪ್ಪಾ" ಅಂತ
(ನಿಜವಾಗ್ಲೂ) ದೇವರ ಮೊರೆ ಹೋದೆ. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ, ಆ ನಿರ್ಜನ

ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಸ್ಸು ಬಂತು. ಅದು ಬಹುಶಃ ಆ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಹೊರಡುವ ಕಡೇ ಬಸ್ಸು ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ. ತುಂಬಿ ತುಳುಕಾ ಇತ್ತು ಜನರಿಂದ. ಬೋರ್ಡ್ ನೋಡಿದ್ರೆ ನಂಬರ್ 1, ಯಶವಂತಪುರ ಅಂತಿತ್ತು. ಬದುಕಿದೆಯಾ ಬಡಜೀವ ಅಂತ ಅದರಲ್ಲಿ ನುಸುಳಿದೆ. ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ 8ನೇ ಕ್ರಾಸ್, ಆದ್ರೆ ಸಂಪಿಗೆ ರೋಡ್‌ನಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಇಳಿಸಿದ ಕಂಡಕ್ಟರ್! ಹೇಗೋ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರ ಸೇರಿದ್ದಲ್ಲ! ಮನೆ ಸೇರೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮನೆ ಮಂದಿಯೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಿಗೆ “ಯಾಕೇ, ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಮಾಡ್ಲೆ” ಅಂತ ದುಂಬಾಲು ಬಿದ್ದರು. ನಾನು ಅಂದ್ಕೊಂಡಿದ್ದಿದ್ವೇನು, ನಮ್ಮ ಮನೇಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಆತಂಕದಿಂದ ಇರ್ತಾರೆ, ನನ್ನನ್ನ sympathise ಮಾಡ್ತಾರೆ ಅಂತ. ಹೀಗ್ಗಿರಬಹುದು ಅಂತ ಹೇಳ್ತೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟೊಂಡು ನಗು ತಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದು, ನಾನು ಮುಗ್ಧ ತಕ್ಷಣ ‘ಹೋ’ ಅಂತ ನಗೋದಾ?! ನನಗೆ that was the limit! ಸರಿ, second burst ಆಯ್ತು. ಇದು ನನ್ನ ego ಗೆ (if any thing was still left!) last blow! ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರ ಸಮಾಧಾನ: “ಪೆದ್ದರಿಗೆ ಯಾರೂ ಏನೂ ಮಾಡೋಕಾಗೊಲ್ಲಮ್ಮ. ಯಾರಾದ್ರೂ ಅಂದ್ರೆ, ತಲೆ ಇರೋವು, ಅಂತಿಟ್ಟೋ(?) - ಇಳಿದ ಕಡೇನೇ ಹೋಗಿ ವಾಪಸ್ ಬರೋಕೆ ಬಸ್ ಹಿಡೀತಾರಾ? ನಿನಗೆ sence of direction ಇಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಲ್ಲಾಂತ ಈವಾಗ್ಲೇ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದೆ, ವಾಪಸ್ ಬರೋಕ್ಕೂ instructions ಕೊಡ್ತಿದ್ದೆ”!

ಇದು ನನ್ನ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಸಿಟಿ ಬಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಬಾರಿ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಓಡಾಡಿದ ಅನುಭವ. ಅದಾದ ಮೇಲೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಅಂದರೆ ನನ್ನ ಜೀವನದ ಎಷ್ಟೋ ಭಾಗವನ್ನು ಬಸ್‌ಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಲೋ ಆಥವಾ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸುತ್ತಲೋ ಕಳೆದಿದ್ದೇನೆ. ಇಂದು ನಾನು ಒಬ್ಬ chronic / incurable ಅಂದ್ರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ) bus traveller. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ನಾನು ನೆಲಸಿರುವ ಹೈದರಾಬಾದಿನಲ್ಲೂ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ದಿನ ಒಬ್ಬಂಟಿಗಳಾಗಿ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದೇ ಬರತ್ತಲ್ಲ, ಬಂತು ಅನ್ನಿ ಅದೂ ನಾನು ಹೋದ 8 ದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ, ಹೊಸಬಳಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಇನ್ನೂ ತೆಲುಗು (ಅವರ dialect) ಬರ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಬರ್ತಾ ಇದ್ದ ಹಿಂದಿ ಬಹಳ textual ಆಗಿನ್ನೂ ಟಿ.ವಿ. ಇರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಹಿಂದಿ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ! ಆದರೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಅಂದರೆ, ಬೆಳ್ಳಂಬೆಳಕು, ಮಳೆ ಬಹಳ ದೂರ.

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಸೈಕಲ್ ರಿಕ್ವಾದರ್ಲೇ ಹೋಗಿ ಬರಬೇಕೆಂದೂ, (ಏನಾದ್ರೂ ಆದಲ್ಲಿ?) ಹಾರಿ ಹೊರಬೀಳಬಹುದು ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ) ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕು ಏನು ಹೇಳಬೇಕು ಇತ್ಯಾದಿ ಆದೇಶಗಳೊಂದಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಚಿಕ್ಕಡಪಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಂಕೊಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಹಣ ತರಬೇಕಿತ್ತು. ಚಿಕ್ಕಡಪಲ್ಲಿಗೂ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೂ ಮಧ್ಯ ಕೋಠ (Down town of Hyderabad) ಯಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಪಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ಒಂದು ಬಸ್ಸು ಸಿಕ್ಕಿತು. ನೋಡೋಣ ಆದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಬಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೋಗೋಣ ಅಂದ್ಯೊಂడు ಕೋಠಿ ಹೋಗುತ್ತ ಅಂತ ವಿಚಾರಿಸಿ ಬಸ್ಸನ್ನ ಏರಿದೆ. ನಾನು ಕೋಠಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಟಿಕೆಟ್ ಕೊಂಡೆ ಕೂಡ. ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ 'ಚಿಕ್ಕಡಪಲ್ಲಿ' ಅಂತ ಟಿಕೆಟ್ ಕೇಳಿದ. ಕೂಡಲೇ ನನ್ನ ಕಿವಿ ಚುರುಕಾಯಿತು. ಕಂಡಕ್ಕರನ್ನು ಕರೆದು 'ನಾನೂ ಚಿಕ್ಕಡಪಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು, ಈ ಬಸ್ಸು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದಾದರೆ, ನನಗೂ ಒಂದು ಟಿಕೆಟ್ ಕೊಡಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ' ಅಂತ ಶುದ್ಧ ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. 'ಶಹರಕು ನಯ ಹೈಕ್ಯಾ' ಅಂತಂದು ನನ್ನ ಕೋಠಿಗಾಗಿ ಕೊಂಡ ಟಿಕೆಟ್ಟನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ಪಡೆದು ಇನ್ನೂ 10 ಪೈಸೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಟಿಕೆಟ್ಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ನನ್ನನ್ನು ಚಿಕ್ಕಡಪಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿ 'ಫಿರ್ ಆನಾ ಹೈದರಾಬಾದ್‌ಕು' ಅಂದ ಸೌಜನ್ಯವನ್ನು ಇಂದಿಗೂ ನಾನು ಮರೆತಿಲ್ಲ!

ಈ ಸಂಗತಿ ಹಿಂದಿನದ್ದಕ್ಕೆ balance ಆಯಿತು ಅಲ್ಲೇ?!

ಗುಂಡನ ಸಕ್ಸ್‌ ಸ್ಪೋರಿ

- ಎಸ್ತಾಮೂರ್ತಿ

ರಂಗಣ್ಣನ ಸ್ಕೂಟರು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ನಿಂತೋಯ್ತು. ಹಾಗಾಗೋದು ಅಪರೂಪ ಏನಲ್ಲ ಬಿಡಿ. ಒಂದನೇ ತಾರೀಕು ಬಿಟ್ಟೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಅವನಿಗಿಂತ ಸ್ಕೂಟರೇ “ರಿಚ್” ಆಗಿರಿತ್ತು. ಕೈಮೈ ಮಸಿ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಪ್ಲಗ್ ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡ್ಕೊತಾ ಕೂತಿದ್ದ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾಷ್ ‘ಹುಂಡೈ’ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೇ ಬಂದು ನಿಂತೊಂತು. ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದದ್ದೇ ಸರಿ. ಜೀನ್ನು, ಜೆರ್ಕಿನ್ನು, ನೈಕೇ ಷೂ, ಲೇಟೆಸ್ಸ್ ರೇಬಾನ್ ಕೂಲಿಂಗ್ ಗ್ಲಾಸ್ ಧರಿಸಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹಲ್ಲು ಕಿರೀತಾ ಕೆಳಗಿಳಿದ. ತಲೇಮೇಲೆ ಗಾಲ್ಫ್ ಕ್ಯಾಪ್, ಕೈಲಿ ಪ್ಯಾಕ್ ಸಹಿತ ಸಿಗರೇಟು!

‘ಏನ್ ರಂಗಣ್ಣ, ಸ್ಕೂಟರ್ ಕೆಟ್ಟಿತಾ? ಎಷ್ಟುದಿನ ಆಯ್ತು ನಿನ್ನೋಡಿ ಗುರೂ!

ಇನ್ನೂ ಇನಿಸ್ಪೂಟಾಗೇ ಇದೀಯಾ?’ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಸುರಿದುವು.

ರಂಗಣ್ಣ ಕಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿಯಾಗಿ ‘ಯಾರು ತಿಳೀಲಿಲ್ಲೇ?’ ಅಂದ.

‘ನಾನ್ ಗುರೂ, ಗುಂಡಣ್ಣ, ಗುಂಡ... ನಿನ್ನ ಐಸ್ಕೂಲ್ ಕ್ಲಾಸ್‌ಮೇಟು, ಮರ್ಮೋದ್ಯಾ?’

‘ಓ... ಗುಂಡಣ್ಣ!... ಗೊತ್ತಾಗ್ಲೇ ಇಲ್ಲಲ್ಲೋ... ಹೌದು, Institute ನಲ್ಲೇ ಈಗಲೂ ಇದೀನಿ. ರೀಡರು.... ನೀನು?’ ಅಂತ ವೇಷಧಾರಿಯ ಕಾರನ್ನ, ಡ್ರೆಸ್ಸನ್ನ ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಗಿನವರೆಗೂ ನೋಡ್ಡ ರಂಗಣ್ಣ.

‘ಎಸ್ಸೆಲ್ಲಿ ಮೂರು ಕಿತ, ... “ಯಾಟ್ರಿಕ್” ಹೊಡ್ತು ಸಲಾಂ ಆಕ್ಪಟ್ಟೆ. ನಿನ್ನಂಗೇ ರ್ಯಾಂಕ್ ತಕಾಣಾದು ನನ್ನಣೇಲಿ ಬರ್ದಿಲ್ಲ ಅನ್ನೊಂಡು ಬೇರೆ ಏನೇನೋ ಇಪ್ಪತ್ತಾರು ದಂದೆ ಮಾಡ್ಲೆ. ಯಾವ್ತು ಕೈ ಅತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದ್ಸಲ ಇನಿಸ್ಪೂಟಂಗೇ ಪರಕೆ ಓಲ್‌ಸೇಲ್ ಮಾಡಾಕೆ ಬಂದಿದ್ದಲ್ಲಾ... ಆಗ ನೀನು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು, ಅಷ್ಟೇಯ.

‘ಹೌದ್ದಾದು... ಮತ್ತೆ ಈಗ ಈ ಕಾರು, ಸ್ಟೈಲು...’

‘ಮೂರು ವರ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಟೀವೀಗಿಳ್ಳೆ’

‘ಟೀವೀಗಾ?.... ನಿಂಗೊತ್ತಿತ್ತಾ... ಟೀವಿ ವಿಷಯ ಏನಾರಾ?’

‘ಅದ್ವೇ ಚಾನ್ಸ್ ಗುರೂ... ಒಂದಿನಾ ನಮ್ಮನೇತಾವ ಯಾವ್ದೋ ಯೂನಿಟ್‌ನೋರು ಸೂಟಿಂಗ್ ಮಾಡ್ತಿದ್ರು. ಏನು ಕೋತಿ ಕುಣೀತ್ಯೆತೆ ಅಂತ ಗುಂಪಾಗೆ ನಾನೂ ನಿಂತಿದ್ದೆ. ಅವತ್ತು ಯಾವನೋ ಜುಜುಬಿ ಬಲ್ಲಿಲ್ಲಂತೆ. ಎಲ್ವುಪ್ಯಾಕ್ ಸಿಗರೇಟ್ ಸೇದಿದ ಮೇಲೆ ಆ ಡೈರೆಕ್ಟು ಸುತ್ತು ನೋಡಿ ನನ್ನಾವ ಬಂದ... ಪಾಲ್ಕು ಮಾಡ್ತೀಯಾ ಅಂದ. ಊಂ ಅಂದೆ. ಇಸ್ಪೀಟಾದೋ ಸೀನು ಅಂದ. ತಕೊ ನಂಗೇನು ಏಳ್ಕೊಡ್ತೇಕಾ? ಸೀನು ಆಯ್ತು, ‘ಭೇಷ್’ ಅಂದ... ಅಂಗೇ ಒಂದೂರ್ಸ ಅವನಿಂದೆ ನಾಯಿತರ ಓಡಾಡ್ತೆ.’

‘ಈಗ ಹೀರೋ ಆಗಿದೀಯ ಅನ್ನು’ ಗುಂಡನ ಚಿಗುರುಮೀಸೇನೇ ನೋಡ್ತಾ ಅಂದ ರಂಗಣ್ಣ.

‘ಅಂಗಾಗ್ಗಿಲ್ಲ... ಆ ನನ್ನಗ ಆಕ್ಟಿಂಗ್ ಚಾನ್ಸ್ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡ್ತಿಲ್ಲ... ಆದ್ರೂ ಸಕ್ಸ್ ಆದೆ’.

‘ಅಂದ್ರೆ?’

‘ಅವನ ವೀಕ್ ಪಾಯಿಂಟು... ಅದೇಯ... ಈರೋಯಿನ್ನುಗಳ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಾಕೋದು... ತಿಳ್ಕಂಡು ಟೀಂ ನೋಡಿ ಪ್ರೊಡ್ಯೂಸರ್‌ಗೆ ಚುಚ್ಚಿ. ಪ್ರೊಡ್ಯೂಸರು ‘ಮಗನೇ, ನಂಗೂ ನಿಂಗೂ ಯತ್ವಾಸಾನೇ ಇಲ್ವಾ?’ ಅಂತ ಅವನ್ನ ಒದ್ದೋಡಿಸ್ತೆ. ನನ್ನೇಲೆ ಕುಸಿ ಆಗಿ ಅಷ್ಟೆಂಟು ಮಾಡ್ತೆ. ಈಗ ನಾನೇ ಪ್ರೊಡ್ಯೂಸರೂ ಆಗಿದೀನಿ!’

‘ಆ ಡೈರೆಕ್ಟರು ಸುಮ್ಮಿದ್ವಾ?’

‘ನನ್ನಗ ಈಗ ನನ್ನಾವನೇ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡ್ತಾನೆ....’

‘ಭಲೇ ಗುಂಡ... ಟೀವೀಲಿ ಏನು ಮಾಡ್ತೀಯ ಈಗ?’

‘ಸೀರಲ್ಲುಗೊಳು... ಆರು ಓಡ್ತಾ ಅವೆ... ಇನ್ನೂರು ಬುಕ್ಕಾಗವೆ...’

‘ಸೀರಲ್ಲು...? ಅಂದ್ರೆ...?’

‘ನೀನು ಪಿಜೆಕ್ಸ್ ಮೇಷ್ಟ್ರು ಪಾಪ ನಿಂಗಲ್ಲಿ ತಿಳಿತದೆ! ‘ಸೀರಲ್ಲು’ ಅಂದ್ರೆ ‘ದಾರ್ವಾಯಿ’ ಅಂತ. ದಿನಾ ‘ಆ ಟೀವಿ’, ಮೂನ್ ಟೀವಿ ಚಾನಲ್ ನೋಡಾಕಿಲ್ವಾ? ಸೋಮವಾರದಿಂದ ಸುಕ್ರವಾರಗಂಟ... ಒಂದೊಂದು ವೀಕ್ಷೇನೂ ಬತ್ತವೆ... ನೀನು ನೋಡ್ಬೇಕು ಗುರೂ.... ನಮ್ಮೂ ಅಬಿಮಾನಿಗಳು ಬ್ಯಾಡ್ವಾ?’

‘ಸರೀನಪ್ಪ... ಇನ್ನೇಲೆ ನೋಡ್ತೀನಿ... ಈಗ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಮಾತ್ರ ನೋಡ್ತಾನೇ ಇರಾಳೆ... ಏನು ಹೆಸರು ನಿನ್ನ ಸೀರಿಯಲ್‌ದು...?’

‘ಬೇಕಾದಷ್ಟವೆ... ಎಲ್ಲಕ್ಕೆ ಅವಾರ್ಡ್ ಬಂದೋ... ಯಸಸ್ವೀ ದಾರ್ವಾಯಿ ಅಂತ. ಈಗ ಬೆಪ್ಪಾಗಿರೋದು ‘ಸ್ವಾನ ಮಳೆ ಸುರೀತು’ ಅಂತ ... ‘ಆ ಟೀವಿ’ ಚಾನಲ್ಲಾಗೆ ರಾತ್ರಿ ಅತ್ಯಂತೇಗೆ ನೋಡು... ಅದ್ರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ನಂದೇ ಗುರು...’

‘ಎಲ್ಲಾ ಅಂದ್ರೆ...?’

‘ಊಂಗುರೂ... ಸೀರಲ್ಲಿನ ಸುರೂಲಿ, ಕಡೇನಾಗೆ ಬರ್ತವೆ... ನನ್ನೆಸು, ಪೋಟೋ, ಕತೆ, ಸಂಬಾಸ್ಸೆ, ನಿರ್ದೇಶ್. ಗುಂಡೇಶ್ ದಡದಳ್ಳಿ ಅಂತ’.

‘ದಡದಳ್ಳಿ?... ಅದೇನು ನೀನು ಹುಟ್ಟಿದೂರಾ? ಎಲ್ಲಿದೆ ಅದು?’

‘‘ಎಲ್ಲೆತ್ತೋ ಯಾರಿಗೊತ್ತು? ಬರೇ ಸುಳ್ಳೆಸು ಗುರೂ... ಯಾವ್ದಾರೂ ಅಲ್ಲಿ ಎಸ್ರಾಕಿದ್ರೆ ಡೀಡೀನಾಗೆ ಪ್ರಿಪ್ಪೆನ್ನು ಅಂತ... ಬೆಂಗ್ಕೂರಾಗೇ ಉಟ್ಟಿ ಕಲಾಸಿಪಾಳ್ಳೆ, ಗುಡ್ಡೆಡ್‌ರೋಡ್ ತಾವನೇ ಯವಾರ ಮಾಡ್ಕಂಡಿದ್ದ ನಂಗೆ ಒಬ್ಬ ಸಾಸ್ತ್ರಿ ಏಳ್ಳೆ’ ಎಲ್ಲು ‘ದ’ ಬರೋ ಊರೆಸ್ರಿಟ್ಟಾ ಲಕ್ಕು ಅಂತಂದ....’

‘ಅದ್ವರಿ... ನೀನು ಕಥೆ ಬರೆಯೋದು, ನಿರ್ದೇಶನ ಎಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿ ಕಲ್ತಿ?’

‘ನಂಗೆಲ್ಲಿ ಬರ್ತದೆ ಬರ್ಯಾಕೆ... ಸ್ಟೋರಿ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಂತ ಅವ್ರೆ. ಕಾಸುಕೊಟ್ಟಿ ಬರೊಡ್ತಾರೆ... ನನ್ನೆಸ್ರಾಗೇಯ... ಅಂಗೇ ಅಷ್ಟೆಂಟು ಎಸರ್ಸ್ ‘ಯಪಿಸೋಡ್ ಡೈರೆಕ್ಟು ಅಂತ ಆಕುಸ್ತೀನಿ. ಅವ್ವೇ ನೋಡ್ಕಂತಾನೆ...’

‘ಅಂದ್ರೆ ನೀನು Finance ಮಾತ್ರ ನೋಡ್ಕೊಂಡ್ರೆ ಆಯ್ತು ಅನ್ನು!’

‘ಅದ್ಕೂ ಮಾರ್ವಾಡಿ ಪಾಲ್ಪನರ್ ಅವ್ವೆ... ದುರಾಸೆ ನನ್ನಗ... ಎಂಗೋ ನಡಿಸ್ಕೋತಾನೆ... ಈಗ ನೋಡು... ಈ ಕಾರು ಅವಂದೇ, ಡೈವರ್ ನಮ್ಮಡೆ... ಎಲ್ಲೇಕೋ ಮಜಾ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಇನ್ನೆಲ್ಲು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಂಗಪೂರ್‌ಗೋ ಅಮೆರಿಕಾಗೋ ಓಗಿ ಒಂದು ಪಾರಿನ್ ಸೀರಲ್ಲೂ ಮಾಡಾನಂತ... ಐಡಿಯಾ ಐತೆ... ಇನ್ನೂ ಸೆಟ್ಟಾಗ್ಗಿಲ್ಲ...’

‘ಅಂತೂ ಲೈಫ್‌ನಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸೆಟ್ ಆದೆ ಅನ್ನು...!’

‘ಅಂಗನ್ಯಾಬ್ಯಾಡ ಗುರೂ... ಬಿಸಿನೆಸ್ ಬಾರೀ ಕಿರುಕು. ಜುಜಬಿ ನನ್ನಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕಾಂಪೀಟೀಸನ್ ಮಾಡ್ತಾರೆ... ಈಚೇಚೆಗೆ ಬಾರಿ ಪಿಲಂಸ್ವಾರ್‌ಗುಳೆಲ್ಲಾ ಟೀವೀಗೆ ಬಂದ್ಬುಟ್ಟವ್ರೆ. ಸೂಟಿಂಗ್ ಡೇಟ್ ತಕಾಣಾದೇ ಗಿಜರು. ಒಂದೊಂದ್ಸಲ ಆರಾನೂ ಆಕ್ಬೇಕಾಗ್ತದೆ.’

‘ಅಂದ್ರೆ?’

‘ಅಂದ್ರೆ, ಜಾಸ್ತಿ ತರ್ರೆ ಮಾಡ್ತಾ ಅಂದ್ರೆ ದಾರ್ವಾಯಿನಾಗೆ ಸ್ವೋರಿ ಪಲ್ವಾಮಾಡ್ತೀವಿ. ಪಿಲಿಂಸ್ವಾರ್ ಪೋಟೋ ಮದಗಿ ಒಳ್ಳೆ ಮಲ್ಲೆ ಆರ ಆಕ್ಪುಟ್ಟು ‘ಸತ್ತನೋ’, ‘ಸತ್ತಳೋ’ ಮಾಡ್ಬಿಡ್ತೀವಿ.

‘ಹಾಗೂ ಆಗುತ್ತಾ?’

‘ಆಗ್ಲೇ ನಾಕು ಆತ ತಂದಾಗವೆ... ಇನ್ನೂ ಎಲ್ಲು ಇವತ್ತೋ ನಾಳೇನೋ ರಡಿ. ಬಂದಿ ತಲ್ಲೋವು ಗುರು ಈ ಬಿಜ್ಜೆಸ್ಸು... ಜತ್ಯಾಗೆ ಚಾನಲ್ಲೋರಿಗೆ ಲಂಚಾ ಒಂದಿಸ್ಬೇಕು, ಕ್ಯಾಸ್ಸ... ಪೇಪರಿನೋರನ್ನ ಸರ್ಯಾಗೆ ನೋಡ್ಕಬೇಕು... ಪಾನ್ಸೋರ್ ಇಡೀಬೇಕು ಪೇಮಸ್ ಆಗೋಗಂಟ....’

‘ಮತ್ಯಾಕೆ ಮಾಡ್ತೀಯಾ ಈ ದಂಧೇನಾ... ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡೋದು ತಾನೇ?’

‘ತಗೀ ಗುರೂ.. ಕಿರ್ಕಾದ್ರೂ ಮಜಾ ಇರ್ಚೆತೆ. ಪೇಮಸ್ ಆಗ್ಬೆತ್ತಿ.... ಈಗ ನಾನಾಗಿರೋವಂಗೆ... ರಸ್ತೇಲೆಲ್ಲಾ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ಮತ್ತಾಕ್ಕತಾರೆ.... ಇನ್ನು ಬಾರಿ ಬಾರಿ ಓಟ್ಲಾಗೆ ಪಾಲ್ವಿಗಳು ನಡೀತಾ ಇರ್ತವೆ.... ಸಪ್ಲೇಯರ್‌ಗಳು ಸಲಾಂ ಆಕ್ತಾರೆ.... ಚಾನ್ನು ಕೇಳೋರೋ!... ಉಡ್ಗಾ ಉಡ್ಗೀರು... ಈಚೆಗೆ ಮುದ್ದಾಮುದ್ದೀರೂ, ಮನೇ ಮುಂದೆ ಕ್ಯೂ ನಿಂತಿರ್ತವ್ರೆ... ಎಮ್ಮೆಲ್ಲೆ ಮಿನಿಸ್ತು ಪೋನ್ ಆಕಿ ಇಚಾರಿಸ್ಕತಾ ಇರ್ತಾರೆ, ಎಲ್ಲಿ ಕಾಲೇತೀವೋ ಅಂತ... ಇಂತಾ ಮರ್ವಾದೆ ಎಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕೆತೆ ಗುರೂ....’

ಗುಂಡನ ಮುಖಾನೇ ನೋಡ್ತಾ ರಂಗಣ್ಣನಿಗೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಟೀವೀಗೆ ಅಂಟೊಂಡು ಕೂತಿರೋ ಸೀನು ತಲೇಮೇಲೆ ಬಡೀತು.

‘ಗುರೂ... ನೀನೂ ಪಾಲ್ವು ಮಾಡ್ತೀಯ ಏಳು... ನನ್ನ ಮುಂದಿನ ದಾರ್ವಾಯಿ ಈರೋಯಿನ್ ಅಪ್ಪ... ಬರೇ ಗೋಳೇಯ... ನಿನ್ನಕಾ ತುಂಬಾ ಸೂಟಾಗ್ತದೆ....’

ಎಲಾ ಇವನಾ! ಅಂದ್ಕೊಳೋ ಅಪ್ಪರಲ್ಲೇ ಒಂದು Compliment ಉ ಬಂತು. ‘ಅಲ್ಲೇ ನೀನು ಬಾಪೆ ಸುದ್ದವಾಗಿ ಮಾತಾಡ್ತಿ ಗುರೂ.... ಕನ್ನಡ ಅಭಿಮಾನಿಗೊಳ್ಳೆ ಇಸ್ತಾ ಆಗ್ತದೆ... ನೋಡು, ಆರ್ಶೇ ಯಪಿಸೋಡು ಆಸ್ಸೆ, ಹರ್ಸೀಕೆರೆ ಲೋಕೇಸನ್ನು ಮೂರ್ದಿನ ರಜಾ ಆಕ್ಪುಡು ಇನಿಸ್ಪೂಟ್‌ಗೆ.’

‘ನಂಗೇ ಆಕ್ಟಿಂಗ್ ಬರೋದಿಲ್ವಲ್ಲೋ ಗುಂಡಾ!’

‘ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಗುರೂ... ನಿನ್ನಂಗೇ ಒಂದು ಮಕಾ ಅಂತಿದ್ರೆ ಸಾಕು. ಕ್ಯಾಮರಾಮನ್ನು ಆಂಗಲ್ ಮಾಡ್ಕತಾನೆ. ಅಂಗೆ ನೋಡಿದ್ರೆ ನಮ್ಮ ಸೀರಲ್ಗುಳಾಗೆ

ಯಾರ್ಗು ಆಕ್ಟಿಂಗ್ ಬರಾಕಿಲ್ಲಾ... ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಟಾರ್ ಆಗಿಲ್ಲಾ?... ನಂಗೆ ಟೇಮಾತು ರಂಗಣ್ಣ... ಅಲ್ಲೇ ಜನಾ ನನ್ನೋಡಿದ್ರೆ ಗುಂಪಿಕ್ಕಂತಾರೆ... ತಗೋ ನನ್ನ ವಿಜಿಟಿಂಗು, ಪೋನು, ಮೊಬೈಲು ಎಲ್ಲಾ ನಂಬರ್ ಅವೆ.

ಕಾರ್ಡು ತಿರುಗಿಸಿ ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದ ರಂಗಣ್ಣನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ದಡದಳ್ಳಿ ಪಾಯ್ಸ್ ಕೇಳಿಸಿತು:

‘ಅಂದಂಗೇ ತ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ಗುರು... ನನ್ನ ಆರು ದಿನದ ಸೂಟಿಂಗ್ ಐಡಿಯಾ ಕೊಟ್ಟಿದೀಯ....’

‘ನಾನು ಕೊಟ್ಟಾ, ಐಡಿಯಾನಾ?....’

‘ನೋಡು ಗುರು, ... ನೀನು ಪಷ್ಚಾತ್ಯಾಂಕ್ ಹೊಡ್ತು ಪ್ರಪೇಸರ್ ಆಗಿ ನಿನ್ನ ಗಾಡಿ ರಿಚ್ಚಾಗೋದು ನೋಡ್ತಾ ಇಲ್ಲಾ? ಇಷ್ಟು ಕತೇನ ರಬ್ಬರ್ ತರಾ ಎಳ್ಳು ಆರೂ ಚೆಲೈ ಯಪಿಸೋಡ್ ಹೊಡೀತೀವಿ. ಅಲ್ಲೇ ಈ ಪಾನ್ಸೋರ್‌ಗೊಳು ಕಾಯ್ತಾ ಇರ್ತಾರೆ ಟೀಂ ತುಂಬಾಕೆ. ಅಡ್ವಟೇಜ್ ಮದ್ಯಾ ಮದ್ಯಾ ಸೀರಲ್ನು ಬಿಡ್ತೀವಿ ಅನ್ನೋ.... ಅಂದಂಗೇ ಇನಿಸ್ಪೂಟ್‌ಗೂ ಲೋಕೇಸನ್ ಬರ್ತೀವಿ. ಪರ್ಮಿಸನ್ ನೀನೇ ಕೊಡುಸ್ಬೇಕು ಗುರು... ನಿಂಗೂ ಸ್ರದ್ದಾಂಜಲಿ ಆಕಿ ನಿನ್ನೆಸ್ತು ಆಕುಸ್ತಿವಿ.’

ಕಣ್ ಕಣ್ ಬಿಟ್ಟ... ಇನ್ನೂ ಬದುಕಿರೋ... ಅಥವಾ ಹಾಗಂತ ತಿಳಿದಿರೋ ರಂಗಣ್ಣ.

‘ಶ್ರದ್ದಾಂಜಲಿ ಸತ್ಕೋರ್ಗ್ ಕಣೋ ಗುಂಡ, ಬದ್ಕಿರೋರಿಗೆ ‘ಕೃತಜ್ಞತೆ’ ಅಂತ ಬೇಕಾದರೆ ಹಾಕಬಹುದು.’

ಯಾವೋ ಒಂದು ಒಟ್ಟಾಗೆ ನಿನ್ನ ಎಸ್ರಿಲ್‌ಬೇಕು ಗುರು... ಯಾವ್ತುಕ್ಕೂ ಒಂದು ಪೋನ್ ಹೊಡಿ...’... ಅಂದಂಗೇ ನಿನ್ನ ಪ್ಯಾಮಿಲಿ ಎಂಗವ್ರೆ? ಬೇಕಾರೆ ಆಕೇನೂ ಕರ್ಕೊಂಬಾ ಲೋಕೇಸನ್ನೆ... ಒಂದು ರೋಲ್ ಸೆಟ್ ಮಾಡಾನಾ.. ಯಂಗೂ ಸ್ಟೋರಿಯೋರು ಅಲ್ಲೇ ಇರ್ತಾರೆ...’ ಅಂತ ಕಾರ್ ಏರಿದ ದಡದಳ್ಳಿ, ‘ಚಲೋ ಬಾಪಾ’ ಅಂತ ಡೈವರ್ ಬೆನ್ನು ಚಪ್ಪರಿಸಿದ. ಬಾಪ ರೊಯ್ಯಂತ ಗಾಡಿ ಚಲಾಯಿಸಿದ ಕಡೇನೇ ನೋಡ್ತಾ, ಮನೇಲಿ ಟೀವೀಗೆ ಅಂಟಿ ಕೂತಿರೋ ಧರ್ಮಪತ್ತೀನ ನೆನಸ್ಕೊಂಡು ರಂಗಣ್ಣ ಬೆವರಿಳಿದ. ಆಕೆಗೆ ಈ ಚಾನ್ಸ್ ಸಿಕ್ಕಿರೋದ್ ಹೇಳಬೇಕಾ, ಬಿಡಬೇಕಾ ಅನ್ನೋ ಗುಂಗಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಟರ್ ಸ್ಪಾರ್ಟ್ ಮಾಡಿ, ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮನೇಕಡೆ ಹೊರಟ, ಡಾ|| ರಂಗನಾಥ, ಪಿ.ಹೆಚ್.ಡಿ. ಇನ್ ಫಿಸಿಕ್ಸ್.

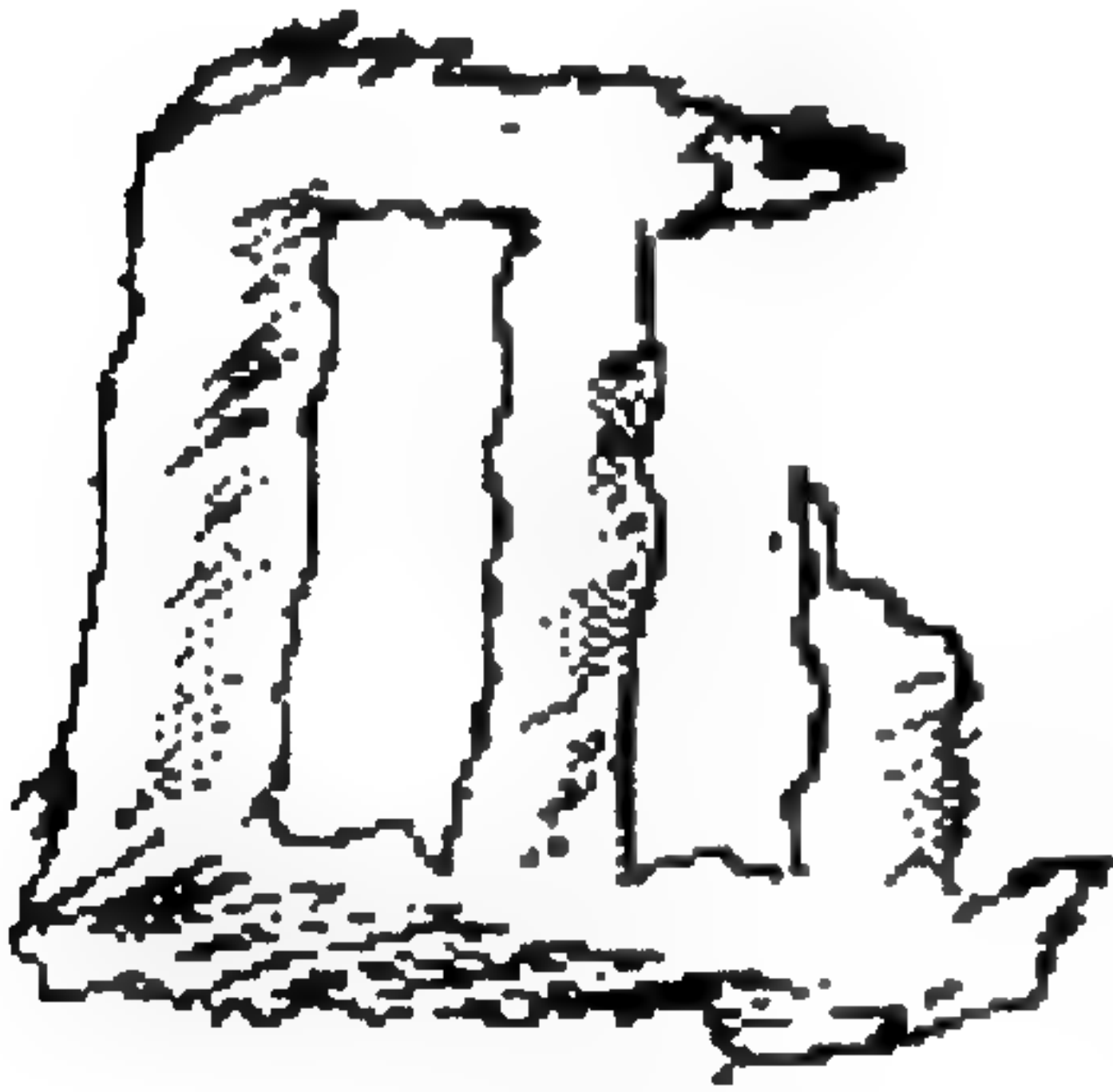
ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತದಲ್ಲಿ 'ಕ್ರಿಕೆಟ್' ಇತ್ತೆ?

- ಪ್ರಕಾಶ್

ಕರ್ನಾಟಕ - ತಮಿಳುನಾಡು ಬಾರ್ಡರ್‌ನ ಹತ್ರ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿ ಇದೆ. ಅದರ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಗುರು ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖನಾಗಿದ್ದ. ಗುರು ಕೆಲಸ ಮಾಡೋದು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ!! ಅವನು ಆರ್ಕಿಯಾಲಜಿಸ್ಟ್. ಪುರಾತನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪಿ.ಎಚ್.ಡಿ. ಸಹ ಗಿಟ್ಟಿಸಿದ್ದ. ಈಗ ಭಾರೀ ಗ್ರಾಂಟ್ ಸಿಕ್ಕಿ ಚಂಪನೂರಿನ ಹತ್ತಿರ ಉತ್ಖನನ ನಡೆಸಿದ್ದ. ನನಗೂ (ಎಂದಿನಂತೆ) ಕೆಲಸ-ಕಾರ್ಯ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ, 'ಬಾರೋ, ಒಂದು ತಿಂಗಳು ನಂ ಜತೆ ಇರು! ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೆ!' ಅಂದ ಗುರು 'ಸರಿ' ಅಂದೆ.

ಚಂಪನೂರು ಬಹು ಸುಂದರ ತಾಣ. ಒಂದೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕೊಳ, ಪುಟ್ಟ ಬೆಟ್ಟ, ನಾಲ್ಕೇ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳು. ಅದರ ಚರಿತ್ರೆ ಪ್ರಕಾರ ಸಾವಿರದಿನ್ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ಜನಾಂಗ ಇತ್ತೆಂದೂ, ಆ ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದು ಬಹು ಇಂಟರೆಸ್ಟಿಂಗ್ ಎಂದೂ ಗುರು ಮತ್ತಿತರರು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದರು. ಒಂದು ವಾರ ಬೆವರು ಹರಿಸಿದ

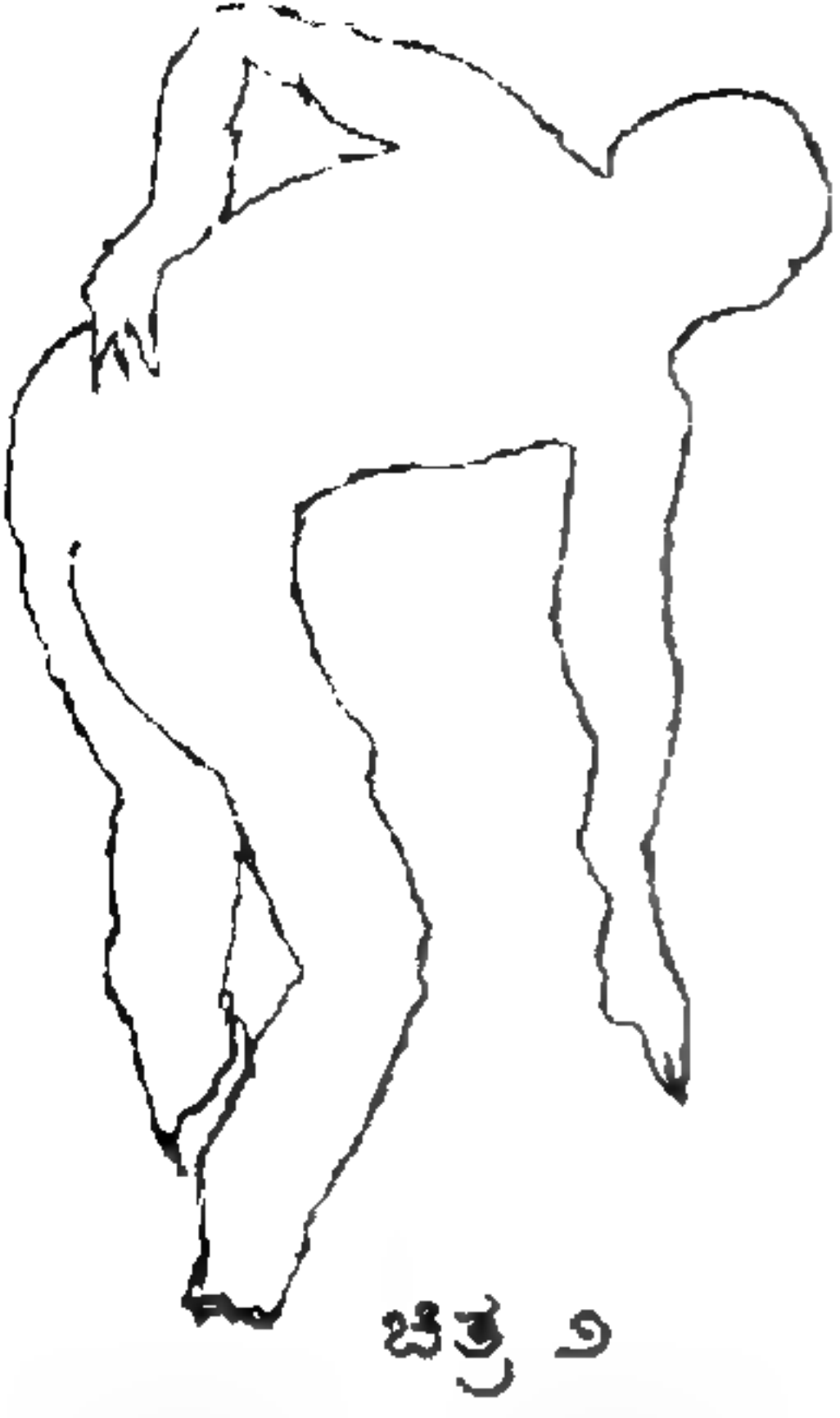
ನಂತರ ಗುರು ಹೋ ಅಂತ ಓಡಿಬಂದ.

ಚಿತ್ರ ೧

ಹಲವಾರು ಶಾಸನಗಳು, ಕಟ್ಟಡಗಳ ಅವಶೇಷಗಳು ಸಿಕ್ಕಿ ಅವನಿಗೆ ಪರಮಾನಂದ!! ಬಹು ಹಳೆಗನ್ನಡದ ಲಿಪಿ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ, ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ಪೋಟೋ ತೆಗೆದು, ತಜ್ಞರ ಹತ್ರ ತೋರಿಸೋಣ ಅಂತ ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ನನ್ನ ಗಮನ ಕಂದಕದ ಮೂಲೆಯ ಕಡೆ ಹರಿಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲಿನ ಎರಡು ರಾಡ್‌ಗಳು ಇನ್ನೊಂದು ಮುರಿದ ರಾಡಿನೊಂದಿಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದವು (ಚಿತ್ರ ನೋಡಿ). ಈ ಆಕಾರವನ್ನ ನೋಡಿ ನನ್ನ ಮೈ ಜುಂ ಎಂದಿತು. ಈ ಮುರಿದಿರುವ ಕಂಬ ಮುರಿಯದೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ,

ಮೂರು ವಿಕೆಟ್ ಹಾಗೂ ಕಲ್ಲಿನ ಬೇಲ್ ಇರಬಹುದೇ? ಎಂಬ ಶಂಶಯ ನನ್ನ ಆಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಗುರುಗೆ ನಾನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಆ ಶಾಸನಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ರವಾನಿಸಿದೆವು. ಏತನ್ಮಧ್ಯೆ, ಕೆಲಸಗಾರನೊಬ್ಬ ಕಲ್ಲಿನ ವಿಗ್ರಹವೊಂದನ್ನ ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಕ್ಲೇನ್ ಮಾಡಿ ತಂದ.

ಚಿತ್ರ ೨

(ಚಿತ್ರ 2) ಎರಡೂ ಪಾದಗಳು ಮುರಿದಿದ್ದರೂ, ಈ ವಿಗ್ರಹ ನೋಡಿ ನನ್ನ ಸಂಶಯ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ನೀವೇ ನೋಡಿ, ಜಯಸೂರ್ಯ ಸಿಕ್ಸರ್ ಹೊಡೆದ ನಂತರ ಭಾರತದ ವೇಗ-ಬೌಲರ್ ಹೀಗೇ ತಾನೇ ಬಾಲ್ ನೆಲದಿಂದ ತೆಗೆಯೋದು? ಭಲೆ, ಶಿಲ್ಪಿ, ನೀನೇ ಧನ್ಯ!!

ತಜ್ಞರೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ಹಳೆಗನ್ನಡವನ್ನು ನಮಗೂ ಅರ್ಥವಾಗುವ ಲಿಪಿಗೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಲೇಷನ್ ಮಾಡಿದರು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನಾನು ಬಹು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದೆ. ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ನಿಂ ಮುಂದೆ

ಇಡುತ್ತೇನೆ. ಇವೆಲ್ಲ ಆಗಿನ ಕಾಮಂಟೇಟರ್‌ಗಳ ಉದ್ಗಾರಗಳು ಎಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

“ಕರಕಮಲಗಳಾಗೋಲವ ಹಿಡಿದುರುಳಾಡಿದನಾ ಕಲಿ” (ಸ್ಲಿಪ್ ಕ್ಯಾಚ್ ಹಿಡಿಯಲು ಡೈವ್ ಮಾಡಿದ ವಿಕೆಟ್ ಕೀಪರ್!);

“ಗಲಭೆ ಮಾಡಿದರು ದುರಳನೀ ಹೊರ ನಡೆಯೆಂದರು ನ್ಯಾಯ ಪುರುಷರು ಖಿತಿಗೊಂಡು”

(ಔಟಾದರೂ ಡಿಸೆಂಟ್ ತೋರುತ್ತಿದ್ದ ಬ್ಯಾಟ್ಸ್‌ಮನ್‌ನನ್ನು ಅಂಪೈರುಗಳು ಹೊರ ಹಾಕುವ ವಿಹಂಗಮ ದೃಶ್ಯ!)

“ಅತಿರಥ ನವಸಾನವ ಕಂಡು ತಂಡ ನಲಿದುದು ಹರ್ಷೋದ್ಗಾರದಲಿ!”

(ಟೆಂಡೂಲ್ಕರ್ ಎರಡೇ ರನ್ನಿಗೆ ಓಟಾದಾಗ ಹೀಗೇ!!)

“ನಾಯಕನಿತ್ತನು ನಗುತಲಿ ಪಾರಿತೋಷಕವ” ಇಲ್ಲಿ ನಾಯಕ ಎಂದರೆ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಅಲ್ಲ. ಆಗಿನ ಕಾಲದ ರೀಜನಲ್ ನಾಯಕ - ಅರ್ಥಾತ್ ಪಾಳೆಯಗಾರ. ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಮ್ಯಾನ್ ಆಫ್ ದಿ ಮ್ಯಾಚ್ ಇತ್ತು ಎಂಬುದು ನಿರ್ವಿವಾದವಲ್ಲವೇ?

ಬ್ರಿಟಿಷರು ಬಹು ಕಾಲವಾದ ಮೇಲೆ ಇದೇ ಆಟವನ್ನೇ ತಮ್ಮದು ಎಂದು ಸುಳ್ಳು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ವಿರುದ್ಧ ನನ್ನ ಎವಿಡೆನ್ಸ್ ಎಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಎಂ.ಸಿ.ಸಿ.ಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ, ಉತ್ಸುಕ ಓದುಗರು ಸಂಪಾದಕರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿರುವ (ಅಟ್ಟದ ಮೇಲೆ) ಶಾಸನಗಳು, ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಓದಿ ಧನ್ಯರಾಗಬಹುದು.

★ ★ ★

ಬರ್ತ್ ಆಫ್ ಎ ಕ್ರಿಕೆಟರ್ - 1

- ಎಚ್. ರೋಷಾಲಕೃಷ್ಣ

ಕ್ರಿಕೆಟರ್ ಒಬ್ಬನ ಬರ್ತ್ ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತೆ ಅಂತ ಸುಮಾರು ವರ್ಷ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿದ್ದೇನೆ. ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿದ್ದು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯಂತೂ ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ. ಅದೊಂದು ರೀತಿ Forced-Study ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾರೆ ನೋಡಿ. ಹಾಗೆ ನನ್ನ ಅಧ್ಯಯನದ ವಿವರ ನಿಮಗೂ ಹಂಚಲೇ? ಇಲ್ಲಿನ ವಿಷಯಗಳು ಬರೇ ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವಗಳೇ ಹೊರತು Deduced ಅಲ್ಲ. ಸ್ವಂತ ಅನುಭವ ಹೇಗೆ ಅಂದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲೂ ಒಂದು ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಮರಿ ಇದೆ!

ಮಕ್ಕಳು ತಾಯಿ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದರೇನೇ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಟ ಶುರು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಹೇಳಿಕೆಗಳಿಗೆ ಪುರಾವೆ ಹಾಗೆ ಗರ್ಭಿಣಿ ತಾಯಿ ಸಿಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕ ಚಿಂತನಾಕಾರದ ವಸ್ತುಗಳ ಸೆಳೆತಕ್ಕೆ ಆಕರ್ಷಕಳಾಗುವುದನ್ನು ಅವರು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ದುಂಡು ಆಕಾರದ ಮಾವಿನಕಾಯಿ, ಚೆಂಡುಮಲ್ಲಿಗೆ, ರವೆ ಉಂಡೆ, ಬೇಸಿನ್ ಲಾಡು, ಕೆಮ್ಮಣ್ಣು ಉಂಡೆ ಇಂತಹವುಗಳನ್ನೂ ಅವರು ಉದಾಹರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗರ್ಭದಲ್ಲಿನ ಮಗುವಿನ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಸಕ್ತಿಯೇ ತಾಯಿಯ ಆಕರ್ಷಣೆಯ ಮೂಲವಂತೆ! ಮಗು ಈ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬಂದ ನಂತರ - ಅದು ಹೆಣ್ಣೇ ಇರಲಿ ಗಂಡೇ ಇರಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಕೊಡುವ ಆಟದ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಚೆಂಡಿಗೇ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಜಾಸ್ತಿ. ಚೆಂಡನ್ನು ಉರುಳಿಸುತ್ತಾ ಅಂಬೆಗಾಲು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಗು ಮನೆ ಎಲ್ಲಾ ಓಡಾಡುವುದು ಯಾವ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ, ಯಾವ ತಾತ ಅಜ್ಜಿಯರಿಗೆ ಯಾವ ಅತ್ತೆ ಮಾವಂದಿರಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸಂತೋಷ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ ಹೇಳಿ? ಈ ಕಾರಣಗಳೇ ಮಗು ಒಂದೂವರೆ ಎರಡು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮನೆ ತುಂಬಾ ನಾನಾ ಬಣ್ಣದ, ನಾನಾ ಸೈಜಿನ ನಾನಾ ರೀತಿಯ ಚೆಂಡುಗಳು ತುಂಬಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ವರ್ಷದ ಮಗು ಇದ್ದು ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಚೆಂಡುಗಳಿಗೆ ಎಂಬುವುದರ ಮೇಲೆ ಮಗುವನ್ನು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆ ಮನೆಯವರು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದಂತೆ! ಇದು ಹಾಗಿರಲಿ ಬಿಡಿ.

ಮಗು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಎಲೈಜಿ ಯುಕೇಜಿ ಮುಗಿಸುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಹೈಟೆಕ್ ನವರಾಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಮುಂದೆ

ಕೂರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೈಟೆಕ್ ಅಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ರಸ್ತೆ ಬದಿ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಡ್ತೊಳ್ಳಿ ಪಾಪ ಅದಕ್ಕೆ ಹೋಂ ವರ್ಕು ಹೋರೆ ಹೊರಿಸಬಾರದು ಅಂತ ಸಡಿಲ ಬಿಡ್ತಾರೆ. ಸಡಿಲ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇ ಸಾಕು ಅಂತ ಮಗು ಅದೇ ತರಹದ ಮಕ್ಕಳನ್ನ ಹುಡುಕುತ್ತೆ. ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಟೀಂ ಶುರು ಮಾಡುತ್ತೆ. ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ದುಂಬಾಲು ಬಿದ್ದು ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳು ವಿಕೆಟ್ಟು ಬ್ಯಾಟು ಟೆನ್ನಿಸ್‌ಬಾಲು ತೆಗೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಅಂತಹವೇ 'ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್' ಆಗಿ ತಂಡ ಕಟ್ಟುತ್ತವೆ. ಮನೇಲಿನ ಅಪ್ಪಅಮ್ಮರಿಂದ ಬ್ಯಾಟುಬಾಲು ವಿಕೆಟ್ಟುಗಳನ್ನ ಪಡೆಯಲಾಗದ ಮಕ್ಕಳು "ಪ್ಲಯರ್ಸ್" ಆಗುತ್ತವೆ, ಇದು 'ಬರ್ತ್ ಆಫ್ ಕ್ರಿಕೆಟರ್'ನ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಈ ಮಜಲು ಎಲ್ಲೀಗಂಟ ಅಂತೀರೋ? ಮಗು ನಾಲ್ಕು ಐದನೇ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಬರೋಗಂಟ ಇದು. ಈ ಟೈಮ್ನಲ್ಲೂ ಹೋಂವರ್ಕ್ ಹೋರೆ ಇಲ್ಲ ಅಂಥಾದರೆ ಅಥವಾ ಮಗನ ಹೋಂ ವರ್ಕ್‌ನ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನೇ ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಮಗ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಖಾಲಿ ಸೈಟುಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಟೀಂ ಕಟ್ಟಾನೆ. 'ವಿಕೆಟ್' ಆಗಿ ಹತ್ತಿರದ ಕಾಂಪೌಂಡ್ ಗೋಡೆ ಮೇಲೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿನಿಂದ ಮೂರು ಸರಳ ರೇಖೆಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಮೈದಾನ ಕೊಂಚ ವಿಶಾಲ ಆಗಿದ್ದರೆ ಒಂದೆರೆಡು ಮೂರು ಸೈಜ್ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಒಂದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಪೇರಿಸಿ ಅದನ್ನೇ ವಿಕೆಟ್ಟು ಅಂತ ಪರಿಗಣಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೂ 'ರಾ' ಹ್ಯಾಂಡ್‌ಗಳು ಆಗಿರೋದರಿಂದ 'ಅಂಡರ್ ಆರ್ಮ್' ಬೋಲಿಂಗು ಅಥವಾ "ಹುಡುಗೀರ ಬೋಲಿಂಗು" ಇಲ್ಲಿ ಚೆಂಡು ಹಾಕುವ ರೀತಿ. ಹುಡುಗೀರ ಬೋಲಿಂಗು ಅಂತ ಇಂತಹ ಬೋಲಿಂಗ್‌ಗೆ ಯಾಕೆ ಹೇಳ್ತಾರೆ ಅಂತ ಮತ್ತೊಂದು ಥೀಸಿಸ್ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ (ಇದು ಜಿಪ್ಸಿ) ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಚೆಂಡಿನಾಕಾರದ ವಸ್ತು ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನ ಓವರ್ ಆರ್ಮ್ ಬೋಲಿಂಗ್ ಮಾಡುವುದು ಶ್ರಮದಾಯಕವಂತೆ. ಚೆಂಡಿನ ಬದಲು ಲಟ್ಟಣಿಗೆಗಳು ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನ ಹೇಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ತಿರುಗಿಸಿ ಎಸೆಯುವಂತಹ ಕೌಶಲ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸಿರುತ್ತಾರಂತೆ ಮತ್ತು ಈ ಕೌಶಲ್ಯ ಇದೆ ನೋಡಿ ಅದು ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯ ಎಂದು ಜಿನೀಸ್ ತಜ್ಞರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ವಾರಕ್ಕೆ ಎರಡು ಮೂರು ಟೆನ್ನಿಸ್ ಬಾಲುಗಳು ಕಳೆಯುತ್ತವೆ ಇಲ್ಲ ಬಡೀತವೆ; ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಮನೆಗಳ ಕಿಟಕಿ ಗಾಜುಗಳು ಚೂರು ಚೂರಾಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ನಿಮಗೆ ವೈರಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಕ್ರಿಕೆಟಿಗನ ಲೈಫ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೇ ಟರ್ನಿಂಗ್ ಪಾಯಿಂಟು.

ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಮನೆ ಗಾಜು ಮಗು ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಡಲೇಬೇಕಾದರೆ ಒಡೀತು ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ನೀವು ಮಗುವನ್ನ ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ನಿಂದ ಬಿಡಿಸಿದಿರೋ ಪ್ರಪಂಚಗಳ ಒಟ್ಟು ಕ್ರಿಕೆಟಿನ ನಷ್ಟ ಆಗ್ತಾನೆ. ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಗಟ್ಟಿ ಇದ್ದು 'ಹಾಳಾಗಿ ಆಡೋ ಹೋಗು ಗಾಜು ಗೀಜು ಒಡೀಬೇಡ' ಅಂತ ಸಲಹೆ ನೀಡಿದರೋ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಒಬ್ಬ ಕ್ರಿಕೆಟಿಗೆ ಉಳಿದ. ಈ ಟ್ರಂಡು ಮಗು ಏಳನೇ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಬರೋಗಂಟ ಇರುತ್ತೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿನ ಇಂಪ್ರೂವ್‌ಮೆಂಟು ಅಂದರೆ ವಾರ ವಾರವೂ ಕಳೆದು ಹೋಗುವ, ಒಡೆದು ಹೋಗುವ, ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಮನೆಯವರು ಅವರ ಕಾಂಪೌಂಡಿನೊಳಗೆ ಬಾಲ್ ಬಿತ್ತು ಎಂದು ಅಪೇಸ್ ಮಾಡುವ - ಬಾಲುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಸಲ ನೀವು ದಿವಸಕ್ಕೆ ಎರಡು ಮೂರು ಬಾಲುಗಳಿಗೆ ಕಾಸು ತರಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಜೇಬು ಹಗುರ ಆಗುವುದರ ಮೊದಲ ಅನುಭವ ಇದು. ಕಾಸು ತೆತ್ತು ತೆತ್ತು ನೀವು ರೋಸಿ ಇನ್ನೇಲೆ ಬಾಲಿಗೆ ಕಾಸು ಕೊಡೋಲ್ಲ ಅಂತ ದಿವಸವೂ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಕಾಸು ಬಿಚ್ಚುತ್ತೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಕಾಸು ಕೇಳಲು ಬೇಜಾರು ಪಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಹೊಸಾ ಅವಿಷ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಈ ಅವಿಷ್ಕಾರದ ಪ್ರಕಾರವೇ ಸೈಕಲ್‌ನ ಹಳೇ ಟ್ಯೂಬುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತವೆ. ಅದನ್ನು ಗುಂಡಗೆ ಕತ್ತರಿಸಿ ರಬ್ಬರ್ ಬ್ಯಾಂಡ್ ತಯಾರಿಸುತ್ತವೆ. ಕಲ್ಲನ್ನೋ ಅದೇನನ್ನೋ ಇರಿಸಿ ಅದರ ಸುತ್ತಲು ಈ ರಬ್ಬರ್ ಬ್ಯಾಂಡುಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾ ಹಾಕುತ್ತಾ ಒಂದು 'ಕಂಟ್ರಿ' ಚೆಂಡನ್ನು ತಯಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಒಂದು ರಬ್ಬರ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ರೂಪ ಪಡೆಯುತ್ತೆ. ನೋಡಿದ ಕಡೆ, ಕೈ ಇಟ್ಟ ಕಡೆ, ಅಕ್ಕಿ ಡಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಂದರಲ್ಲಿ ರಬ್ಬರ್ ಬ್ಯಾಂಡುಗಳು ನಿಮಗೆ ಗೋಚರಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಕತ್ತರಿ ಬ್ಲೇಡು ಚಾಕು ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಇಟ್ಟ ಕಡೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಮಗು ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ಈ ಹಂತವೂ ಮುಗಿದಿರುತ್ತೆ. 'ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೀ ಓದು ಚೆನ್ನಾಗಿ' ಅಂತ ನೀವು ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕಿದರೂ ಮಗುವಿನ ಮನಸ್ಸು ಕ್ರಿಕೆಟ್ಟಿಗೆ ಸೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಓದು, ಓದಿನ ಸಂಗಡ ಕ್ರಿಕೆಟ್ಟು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ಪ್ರಪಂಚ ಕೊಂಚ ವಿಶಾಲವಾಗುತ್ತೆ. ಟೆನಿಸ್‌ಬಾಲ್ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಅನ್ನು ನಿಯಮ ಬದ್ಧವಾಗಿ ಆಡುವುದು ಈಗಲೇ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ ಎರಡನೇ ತರಗತಿಗೆ ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ಲೆದರ್ ಬಾಲ್ ಕಡೆಗೆ, ಸ್ಕೂಲು ಟೀಮಿನ ಕಡೆಗೆ ಆಕರ್ಷಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅಂದರೆ ಮೆಚ್ಚೂರ್

ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅದರಿಂದಲೇ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಅನ್ನು ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾರೆ ಅಂತ ನಿಮಗೂ ಗೊತ್ತು! ಇದು ಸರ್ವೇ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿನ ಕ್ರಿಕೆಟಿಗನ ಬರ್ತು. ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳು ಅಂಡರ್ ಸಿಕ್ಸ್, ಅಂಡರ್ ಎಮ್ಸ್, ಅಂಡರ್ ಟೈವ್ಸ್ ಮೊದಲಾದ ಟೀಮುಗಳು ಆಡುವುದನ್ನು ಕೇಳಿರುತ್ತೇವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಂತಹ ಮಕ್ಕಳು ಹೈಟೆಕ್ ಫ್ಯಾಮಿಲಿಯವು ಅಥವಾ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಇಂತಹವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಕ್ರಿಕೆಟಿಗರು ಆಗಿರುವಂತಹ ಕುಟುಂಬಗಳಿಂದ ಬಂದಿರುವವರು. ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಟೆನಿಸ್ ಬಾಲ್‌ನಿಂದ ಲೆದರ್ ಬಾಲಿಗೆ ಮಗುವು ಪ್ರೊಮೋಟ್ ಆಗುತ್ತೆ ನೋಡಿ ಆಗಲೇ ನಿಜವಾದ ಕ್ರಿಕೆಟಿಗನ ಬರ್ತಾನ ಮೊದಲ ಹಂತ! ಅಂದರೆ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಭ್ರೂಣ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆ. ಮುಂದಿನ ಹಂತಗಳು ಅದೇನಪ್ಪಾ ಅಂದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಗುವುದೋ ಅಳುವುದೋ...?

(ಮಕ್ಕಳ ಮಾತಿಗೆ)

- ನೀರಝಂದ ಕೇಶವಮೂರ್ತಿರಾವ್

“ನುಡಿದರೆ ಮುತ್ತುನ ಹಾರದಂತಿರಬೇಕು”, “ಮಾತು ಆಡಿದರೆ ಹೋಯ್ತು....”, “ಮಾತೇ ಮಾಣೆಕ್ಕ” ಮಾತಿನ ಮಹತ್ವ ಕುರಿತು ಹಲವಾರು ಸುಭಾಷಿತಗಳಿವೆ.

“ಮಾತು ಬೆಳ್ಳಿ ಮೌನ ಬಂಗಾರ” ಎಂಬುದೊಂದು ಮಾತು “ಹೆಂಗಸರು ಇಷ್ಟಪಡದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಚಿನ್ನದಂತಹ ವಸ್ತುವೆಂದರೆ ಮೌನ” ಎಂದು ಎಲ್ಲೋ ಓದಿದ್ದು, ಹೆಂಗಸರು ಮಾತಾಡ್ತಾ ಉಟ ಮಾಡಿದ್ರೆ, ಗಂಡಸರು ಉಟ ಮಾಡ್ತಾ ಮಾತಾಡ್ತಾರಂತೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಸರಿ. ಆದರೆ ಮಕ್ಕಳ ಮಾತಿನ ಸೊಗಸನ್ನು ಅರಿಯದವರಾರು? ಹೆತ್ತ (worry) ವರಿಗಂತೂ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಮತ್ತಾರೂ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವಷ್ಟು ಮಮತೆ. ಆಡಲ್ಸ್ ಹಕ್ಸ್ಲಿ ಮಾತ್ಸಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ “ಹತ್ತು ತುಂಬುವ ತನಕ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳೂ ಮೇಧಾವಿಗಳೇ”.

ಇಂತಹ ಮೇಧಾವಿ ಮಕ್ಕಳ ಮಾತಿನ ಸೊಗಸೇ ಸೊಗಸು! ಕೆಲವು ಸಲ ಈ ಮಕ್ಕಳ ಮಾತಿಗೆ ನಗಬೇಕೋ ಅಳಬೇಕೋ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ದಿನವೂ ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಗಳ ನಡುವೆ ಕಂಡುಬರುವ ಮಕ್ಕಳ ಮಾತಿನ ಸಂದರ್ಭಗಳ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ -

ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಗೆಲತಿಯೊಬ್ಬಳಿಗೆ ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯಲು ಕೊಟ್ಟಾಗ “ಇಲ್ಲಪ್ಪ, ನಾನು ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯೋಲ್ಲ”

“ಯಾಕೆ?”

“ನಿಮ್ಮಕ್ಕನ ಹಾಗೆ ದಪ್ಪಗಾಗ್ಬಿಟ್ಟೆ” ಎಂದಳು ನಗುತ್ತ ಮೈ ಕುಣಿಸುತ್ತಾ!

“ಬೇಡ ಬಿಡು, ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕನ ಹಾಗೆ ದಪ್ಪಗಾಗದಿದ್ದ್ರಾ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಆದ್ರೆ ಅವಳಿರೋ ಬುದ್ಧಿನೂ ಎಲ್ಲಾದ್ರೂ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟಿ...! ಎಂದು ಕೈ ಬೆರಳನ್ನು ತಲೆ ಮೇಲೆ ಆಡಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಾಗ ಪುಟ್ಟ ಗೆಲತಿ ಸುಸ್ತು!

★ ★ ★

ಪಕ್ಕದ್ದನೆಗೆ ಪಮ್ಮಿ ಹೋದಾಗ ಮನೆಯಾಕೆ ಮಾತಾಡ್ತಾ “ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಂಡಿ ತಗೋಳಮ್ಮ” ಎಂದಾಗ

“ಬೇಡಾ ಆಂಟಿ”

“ಚೂರು ತಗೋಳಮ್ಮ”

“ಬೇಡ”

“ಯಾಕಮ್ಮ?”

“ನಮ್ಮ ಅಮ್ಮ ಹೇಳಿದಾರೆ ಯಾರ್ಥನೆಗಾದ್ರೂ ಹೋದಾಗ ಏನಾದ್ರೂ ತಗೋಂದ್ರೆ ಎರಡ್ಸಲ ಬೇಡಾನ್ನೇಕು. ಆಮೇಲೆ ತಗೋಬೇಕೂಂತ ಹೇಳಿದಾರೆ” ಆಂಟಿ “ಈಗ ಕೊಡಿ ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲ” ಅಂತ ಇಸ್ಕೊಂಡು ತಿಂದ್ಬಿಡೋದೆ!

“ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಸತ್ಯವಾದ ಮಾತುಗಳು ಉಳಿದಿದ್ದರೆ ಅವು ಮಕ್ಕಳ ಮಾತುಗಳೇ” ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆ ಸುಳ್ಳಲ್ಲ!

★ ★ ★

ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಹೆಂಡತಿ ಮಗನೊಂದಿಗೆ ಗೆಲೆಯರ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಅದು ಇದು ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ಮಾತನಾಡಿ ಹೊರಡಲು ಎದ್ದಾಗ ಮಗ ತಾಯಿಗೆ ಹೇಳಿದ “ಅಮ್ಮ, ಇನ್ನು ತಿಂಡಿ - ಕಾಫಿನೇ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ತಾಳಮ್ಮ. ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಇರೋಣ” ಎಂದಾಗ ಮನೆಯಾಕೆ/ಯಾತನ ಮುಖ ಹೇಗಾಗಿರಬೇಡ!

★ ★ ★

ತಾಯಿ ಮಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದಳಂತೆ “ಪುಟ್ಟಿ.... ಮನೆಗ್ಗೋಗಿ ನಮ್ಮ ಅಮ್ಮ ಹೇಳಿದ್ರೂ ನೀವು (ಅದೆಷ್ಟೋ!) ಚಿಲ್ರೆ ಕೊಡ್ಬೇಕಂತಲ್ಲ ಅದನ್ನ ಈಗ್ಲೇ ಬೇಕೂಂತ ಇಸ್ಕಂಬಾ” ಕೂಡಲೇ ಪುಟ್ಟಿ ಅಮ್ಮನ ಫ್ರೆಂಡ್ ಮನೆಗೆ ಓಡುತ್ತಾ ಬಂದಾಗ ಯಜಮಾನ/ಮಾನಿ ತಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತ ರೊಂದಿಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ತಂದ ಕಾರಿನ ಮುಂದೆ ಅದರ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡುತ್ತ ಇದ್ದರು. ಪುಟ್ಟಿ ಬಂದವಳೇ “ಆಂಟಿ, ಅಮ್ಮ ಹೇಳಿದ್ದು ನೀವು ಚಿಲ್ರೆ ಕೊಡಬೇಕಂತಲ್ಲ ಈಗ್ಲೇ ಬೇಕಂತೆ ಕೊಡಿ” ಎಂದು ವರಾತ ಮಾಡಿದಾಗ ಗೆಲೆಯರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮುಸಿನಗೆ, ಗಂಡನ ಕಣ್ಣು ಕೆಂಗಣ್ಣು ಯಜಮಾನಿಯ ಸೊಟ್ಟ ಮೂತಿ ಎಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಮೇಳೈಸಿದುವು. ಯಜಮಾನಿಯ ಪುಟ್ಟಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಸ್ಪಂದಿಸಿದುವು. “ಬೇಗ ಕೊಡಿ ಆಂಟಿ. ನನಗೆ ಹೊತ್ತಾಗತ್ತೆ” ಎಂದು ಪುಟ್ಟಿ ಅವಸರಿಸಿದಾಗ ಆಂಟಿ ಒಳನಡೆದು ಚಿಲ್ಲರೆ(!)ಯನ್ನು ತಂದು ಪುಟ್ಟಿಯ ಕೈಗೆ ಕುಕ್ಕಿದಳು. ಓಡೋಡುತ್ತ ಬಂದ ಪುಟ್ಟಿ ತಾಯಿಗೆ ನಡೆದ ಸಂಗತಿ ಅರುಹಿದಳು.

ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಪುಟ್ಟಯ ತಾಯಿಗೆ ಕಾರಿನ ಯಜಮಾನಿ ಸಿಕ್ಕಾಗ “ಸ್ವಾರಿ... ಗೊತ್ತಾಗ್ತಿಲ್ಲಾರಿ ನಮ್ಮಗಳು....” ಮಾತು ಮುಗಿಯುವ ಮುನ್ನವೇ “ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಬಿಡಿ. ಅಡ್ಡೆಗೋದ್ದಾನ... ಗೊತ್ತಲ್ಲ ಗಾದೆ” ಎನ್ನುತ್ತ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮೂತಿ ತಿರುವು ಮರೆಯಾದರಂತೆ!

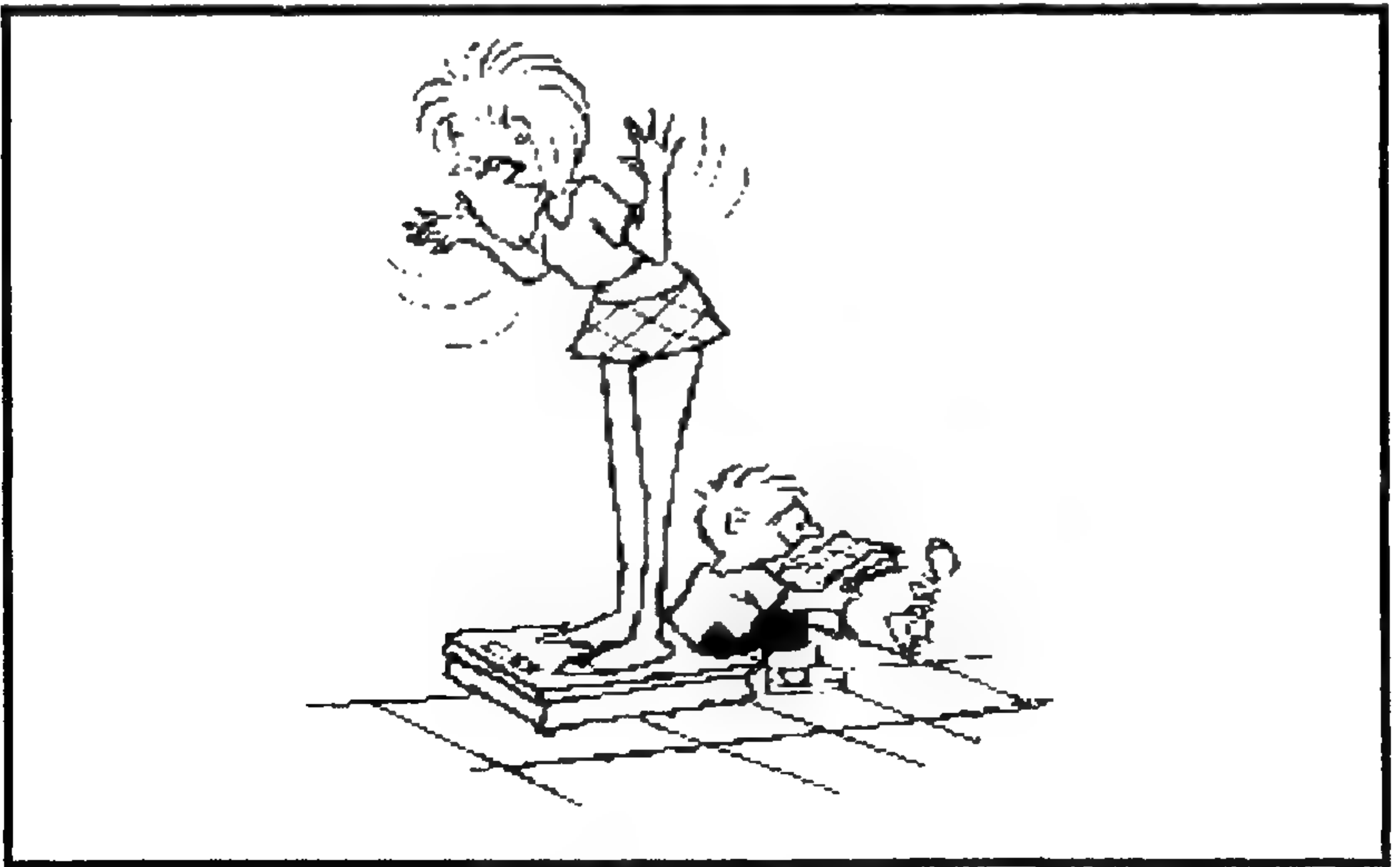
ಮನೇಗ್ಬಂದು ತಾಯಿ ಪುಟ್ಟೇನ ಗದರಿಸಿದಾಗ “ನೀನೇ ಅಲ್ವೇನಮ್ಮ ಹೇಳಿದ್ದು. ಈಗ್ಗೆ ಚಿಲಿ ಬೇಕು ಇಸ್ಕಂಬಾ ಅಂತ “ಈಗ ನನ್ನೇ ಬಯ್ಯಿಯಾ” ಎಂದು ಹೊರಗೆ ಓಡಿದಳು.

★ ★ ★

ಎದುರುಗಡೆ ಮನೆಯವರೊಬ್ಬರ ನಿಧನ. ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಅಕ್ಕ - ಪಕ್ಕದ ಪರಿಚಿತರು ಪರಸ್ಪರ “... ಅಮ್ಮ ಹೋಗ್ಬಿಟ್ಟರಂತೆ” ಎಂಬ ಮಾತು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದವರೆಗೂ ನಡೆದೇ ಇತ್ತು. ತಾಯಿಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಮಗ ಈ ಮಾತನ್ನು ಅದೆಷ್ಟು ಸಲ ಕೇಳುತ್ತಾ ಪಿಳಿ ಪಿಳಿ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟದ್ದನೋ ದೇವರೇ ಬಲ್ಲ.

ಸಂಜೆ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನೊಂದಿಗೆ ವಾಕಿಂಗ್ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಸೀರಿಯಸ್ಸಾಗಿ “ಅಪ್ಪ, ಎದುರುಮನೆ... ಅಮ್ಮ ಹೋದ್ರೂ ಹೋದ್ರೂ ಅಂತಿದ್ರಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿಗಮ್ಮಾ? ನಾನು, ನೀನು ಎಲ್ಲಾ ಯಾವಾಗಮ್ಮ ಹೋಗೋದು?” ಎಂದಾಗ ಮಗನ ಮಾತಿಗೆ ತಂದೆ ತಾಯಿಗೆ ಏನುತ್ತರ ಕೇಡಬೇಕೆಂಬುದಾಗಲೀ, ಅಳುವುದೋ ನಗುವುದೋ ಎಂದಾಗಲೀ ಗೊತ್ತಾಗದೆ ತಬ್ಬಿಬ್ಬ(ಈ)ದರು!

★ ★ ★

**144 ನಿಮಿಷಗಳ ಅವಿರತ ಹಾಸ್ಯದ ಹೊನಲು
ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವಗಳ
ಸೀಡೀ ರಾಮ್‌ಗಳು (ರಾಮ್ ರಾಮ್)**

ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವ 2k1 (ಡಿಸೆಂಬರ್ 25, 2001) ರ ಶುಭ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ
ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ವಿವಿಧ ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವಗಳಿಂದ ಆಯ್ದ ತುಣುಕುಗಳ
ಸರಮಾಲೆಯನ್ನು ಎರಡು ಸೀಡಿ ಗಳಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿ
ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಬಿಡಲಾಗುವುದು.

ಈ ಎರಡು ಸೀಡಿಗಳ ಒಟ್ಟು ಬೆಲೆ 400/-ರೂ.ಗಳು

ಮುಂಗಡವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸೀಡಿಗಳನ್ನು
ಕಾದಿರಿಸಲು 200/- ರೂ.ಗಳನ್ನು

ಅಪರಂಚೆ ಪ್ರಕಾಶನ

ನಂ. 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು 560 003

ಈ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಚೆಕ್ ಮೂಲಕ ಕಳುಹಿಸಿ ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವದಂದು
ಉಳಿದ 200/-ರೂ. ಕೊಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಸೀಡಿ ಗಳನ್ನು
ಪಡೆಯಬಹುದು.

ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವಗಳ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ರಸನಿಮಿಷಗಳ
ಸರಮಾಲೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮದಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ

ನಿಮ್ಮ ಉತ್ಸಾಹ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀ ರಕ್ಷೆ

ಹಾಸ್ಯ ಘಂಡೋಳನವನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ - ಸೀಡೀ ಕೊಳ್ಳಿ

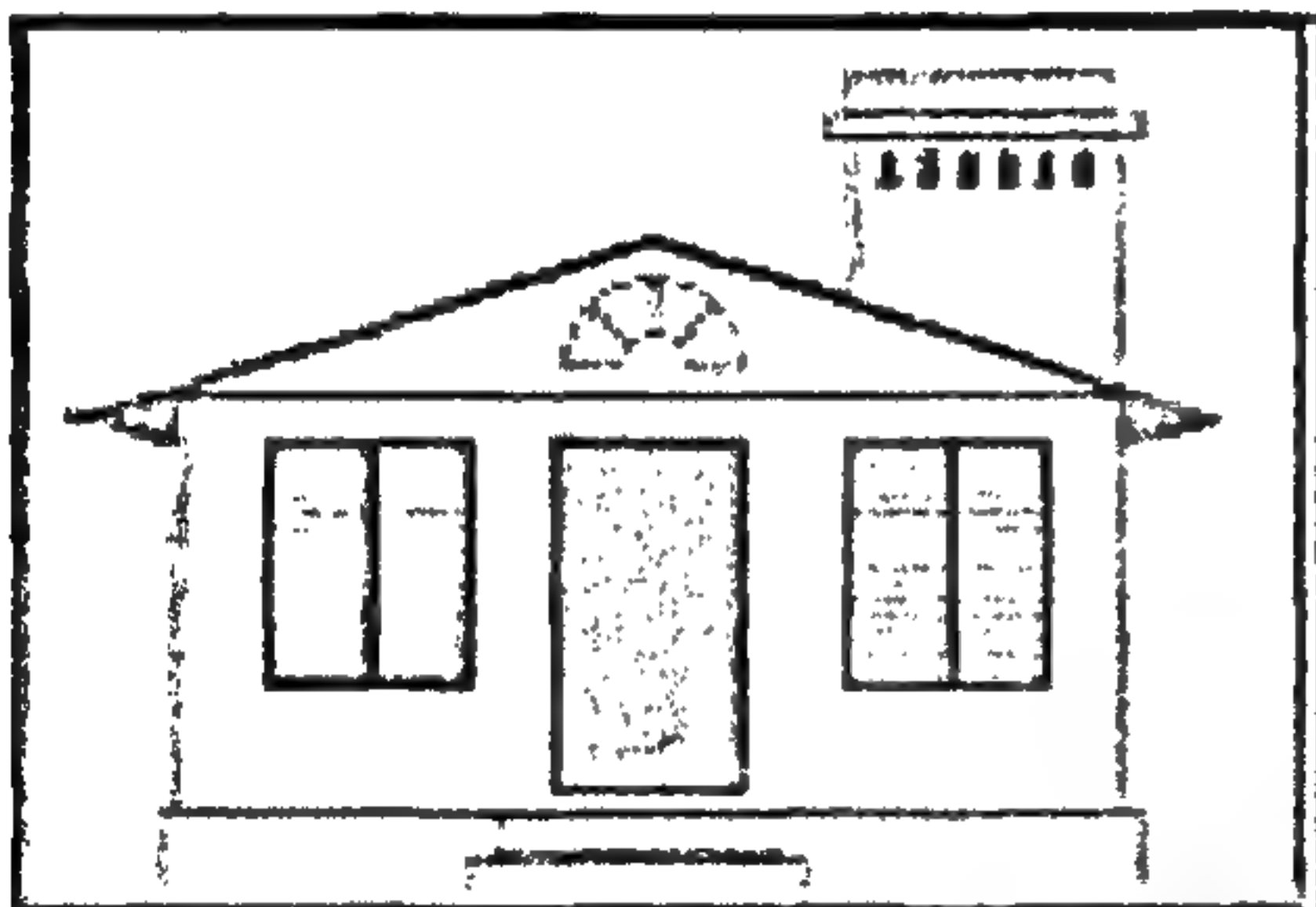
OWNING A HOME IS
A ONE TIME DECISION.
THAT'S PRECISELY WHY
STATE BANK OF MYSORE
OFFERS THE BEST OPTIONS
IN HOUSING FINANCE.

Owning a home
of your own
is no more a
dream. Espe-

MY BANK
HOUSING
FINANCE

cially when State Bank of
Mysore is on your side with its
range of Housing Finance
Schemes to suit every need
of yours. Starting from
purchase to construction of
new homes to repairs,
renovation to extension of
existing homes, State Bank of
Mysore has the best finance
options. What's more. When

low processing charges,
nominal interest, speedy
disbursement of loans and
flexible repayment facilities,
your search for the best
housing finance ends here.

State Bank of Mysore

Head Office : K.G. Road

Bangalore - 560 009

Website : <http://www.mysorebank.com>

Driven by customer satisfaction

ಹಸಿವು

- ಶಿವು

ಅವಳು ತಟ್ಟೆಯ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹಸಿವು ಭುಗಿಲೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ, ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿದ್ದುದು ಮಾತ್ರ ಒಂದು ತುಣುಕು ಬ್ರೆಡ್ ಅಷ್ಟೇ. ಆ ತರುಣಿಯ ಮನ ಹಸಿವಿನಿಂದ ಕಂಗೆಟ್ಟಿತ್ತು. ಪುಣ್ಯವಂತರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ದಿನನಿತ್ಯ ಸಮಾರಾಧನೆಯಾಗುವ ಚಿತ್ರಾನ್ನ, ದೊಣ್ಣೆ ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಹುಳಿ, ಸಂಡಿಗೆ, ಕೆನೆ ಮೊಸರು ಇವುಗಳೆಲ್ಲದರ ಸವಿಗನಸುಗಳು ಆ ತರುಣಿಯ ಚಿತ್ತಭಿತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಫಾಸ್ಟ್ ಫಾರ್ವರ್ಡ್ ಮಾಡಿದಂತೆ ತ್ವರಿತಗತಿಯಿಂದ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಆಕೆ ತನ್ನ ಹಸಿವನ್ನು ಮರೆಯಲು ಹೊಸ ತಂತ್ರವೊಂದನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ತಮ್ಮ ಮನಃಪಟಲದಲ್ಲಿ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಭೋಜನದ ದೃಶ್ಯಾವಳಿಗಳು ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ನಾನು ಹೆಕ್ಕಿ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ಬ್ರೆಡ್ಡಿನ ತುಣುಕುಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯವಾದ ತಿನಿಸಿನ ರುಚಿಯನ್ನು ಆವಾಹನೆ ಮಾಡಿ ನುಂಗುವಾಗ ಅದು ಗಂಟಲಲ್ಲಿ ಸರಾಗವಾಗಿ ಇಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೂ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಜಠರಾಗ್ನಿ ಭುಗಿಲೆದ್ದಾಗ ಈ ತಂತ್ರ ಯಾವ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೂ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗುಟುಕು ನೀರು ಕುಡಿದೇ ಆ ತುಣುಕನ್ನು ಗಂಟಲಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಅಬ್ಬ, ಹಸಿವು ಎಷ್ಟು ತೀವ್ರತಮ ಅನುಭವ ಎಂಬುದು ಆಕೆಗೆ ಬಹು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಅದಮ್ಯ ಹಸಿವು ಆಕೆಯ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ತಟ್ಟೆ ಮುಂದೆ ಕೂಡುವಾಗಿನ ಹಸಿವು ತನ್ನ ಆ ಭಿಕಾರಿಯ ಊಟವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಏಳುವಾಗಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಅದೇ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಆಕೆ ಖಿನ್ನಳಾಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಬಿಗುಡೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಆಕೆ ಅನೇಕಬಾರಿ ಆಕ್ರೋಶದಿಂದ ಮನದಲ್ಲಿಯೇ ಚೀರಿದ್ದುಂಟು. ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಂತೆಯೇ ನಾನು ತನ್ನ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಷ್ಟು ತಿಂದು ಸುಖವಾಗಿದ್ದುದರ ನೆನಪು ಬಂದಾಗಲಂತೂ ಆಕೆಗೆ ಈಗೇಕೆ ಹೀಗೆ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವಿಸಿ ಮುಂದೆ ಇದ್ದ ತುಣುಕನ್ನೂ ತಿನ್ನಲೊಲ್ಲದೇ ಹಠಾಶಳಾಗಿ ಕುಳಿತುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಪುಣ್ಯವಂತರ ಮನೆಗಳ ತರುಣಿಯರಂತೆ ನಾನೂ ಸಹಾ.... ಹಠಾತ್ತನೆ ಕೇಳಿಬಂದ ಚೀರಾಟ ಆಕೆಯ ಭಾವನಾಲಹರಿಯನ್ನು ತುಂಡರಿಸಿತ್ತು.

“ಲೇ ಪಾರ್ವೀ, ಯಾಕೆ ಹಾಗೆ ನೋಣಗರೀತಾ ಕೂತಿದ್ದೀಯಾ. ಏರೋಬಿಕ್ಸ್ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಲೇಟಾಗುತ್ತೀ?” ತಾಯಿಯ ಕೂಗು ಚಾಟಿಯೇಟಿನಂತೆ ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿತು ಪಾರ್ವತಿ ಧಡಧಡನೆ ಎದ್ದು ಏರೋಬಿಕ್ಸ್ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಓಡಿದಳು.

A WISHING WELL

(ಬಯಕೆಯ ಭಾವಿ)

- ಡಾ|| ಎಂ.ಎಸ್.ಎಸ್. ಮೂರ್ತಿ

ನಾನು ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ನನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿಯವರು ಒಮ್ಮೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಮುಂಬೈನ ಪ್ರೇಕ್ಷಣೀಯ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನೋಡಿ ಸಂತೃಪ್ತರಾದರು. ಹತ್ತಿರದ ನಾಸಿಕದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ಅಣ್ಣ ಇದ್ದರು. ತಾಯಿಯವರು ಅಣ್ಣ ನನ್ನ ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಬಯಸಿದ್ದುದರಿಂದ ನಾಸಿಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬರುವುದೆಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಯಿತು. ಒಂದು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಮನೆಗೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಬಂತು. ನಾವೆಲ್ಲಾ ಆಸೀನರಾದೆವು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರು ಪತ್ತೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಕಾದೆವು - It seemed like eternity. ನಮ್ಮ ಮನೆ ಇದ್ದದ್ದು 20 ಮಹಡಿಗಳ ಕಟ್ಟಡದ ಹತ್ತನೇ ಮಹಡಿ. ಮೇಲೆ, ಕೆಳಗೆ ಹೋಗಿ ಬರಲು ಲಿಫ್ಟಿನ ಸೌಲಭ್ಯವಿತ್ತು. ಯಜಮಾನರು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಲಿಫ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟರೊ ಎಂದು ತಾಯಿಯವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಯವಾಯಿತು. ನೋಡುವ ಎಂದು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯಿಂದ ಇಳಿದು ಹೊರಟೆ. ಲಿಫ್ಟ್ ಚಾಲು ಇತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸರಿಮನೆಗೇ ಹೋದೆ. ತಂದೆಯವರು Toilet ನಲ್ಲಿದ್ದರು. ಪ್ರಯಾಣ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಅವರಿಗೆ ಒತ್ತಡ ಉಂಟಾಗುತ್ತದಂತೆ. ಇಂದೂ ಹಾಗೇ ಆಗಿತ್ತು. ಅದರ ನಿವಾರಣೆ ಆಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇದೆಲ್ಲಾ 30 ವರ್ಷ ಹಿಂದಿನ ಮಾತು. ಈಗ ನಾನು ನಿವೃತ್ತನಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಬೇರು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಮಗನೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ.

ಯುಗ ಯುಗಾದಿ ಕಳೆದರೂ ಯುಗಾದಿ ಮರಳಿ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಹೊಸ ವರ್ಷ ಸಂಕಲ್ಪಗಳಿಗಿಂತಾ, ಅದು ತರಬಹುದಾದ ಅದೃಷ್ಟಗಳ ನಿರೀಕ್ಷೆಯೇ ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಾಗಾಗಿ ಹಳೆಯ ವರ್ಷ ಕಳೆದು ಹೊಸ ವರ್ಷ ಬರುವಾಗ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಸಂಭ್ರಮ. ಈ ಬಾರಿ ಅದಕ್ಕೆ ಮೂರು ದಿನಗಳು ಮೊದಲೇ ನನ್ನ ಮಗ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಒಂದು ಟ್ರಿಪ್ ಹಾಕಿದ. ಹೊರಡಲು ಕಾರು ಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ನೂಲಿನಂತೆ ಸೀರೆ, ತಂದೆಯಂತೆ ಮಗ. ನನಗೆ Blader ನಲ್ಲಿ ಒತ್ತಡ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. Toiletಗೆ ಹೋದೆ. ನನ್ನಿಂದ ಇತರರಿಗೆ ತಡವಾಗಬಾರದೆಂಬ ಆತಂಕದಿಂದ, ಕೆಲಸ ಬೇಗ ಮುಗಿಸುವ ಆತುರದಲ್ಲಿ, ಹೇಗೋ ವಿಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಬಗ್ಗಿದೆ. ಆಗ ನನ್ನ ಅಂಗಿಯ ಜೇಬಿನಿಂದ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ನಾಣ್ಯ 'ಠಣ್'

ಎಂದು Water closetಗೆ ಬಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆಗ ಅದಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡದೆ ಹೊರಟುಹೋದೆ.

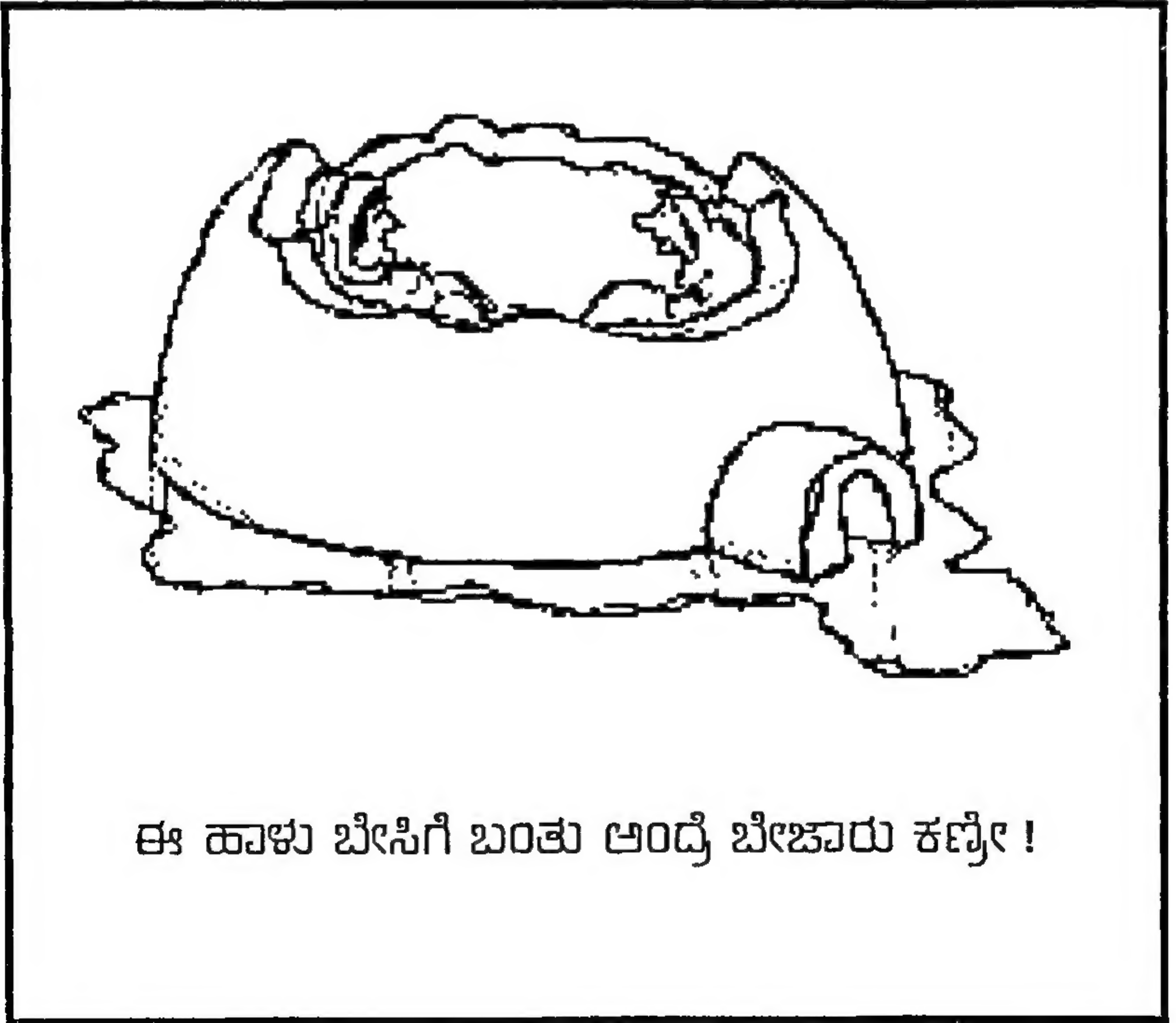
ಎರಡು ದಿನಗಳ ನಂತರ, ಪ್ರತಿ ವರ್ಷದಂತೆ ಆ ವರ್ಷವೂ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ವರ್ಷದ ಪಾರ್ಟಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದೆವು. ಮೈಸೂರಿನಿಂದ ವಾಪಸ್ಸು ಬಂದ ನಂತರ ಪಾರ್ಟಿಗಾಗಿ ಮನೆಯನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸುವುದು ನನ್ನ ಕೆಲಸವಾಗಿತ್ತು. Toilet Clean ಮಾಡುವಾಗ ಆ ನಾಣ್ಯ ಇನ್ನೂ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದದ್ದು ಅರಿವಾಯಿತು. "Catch me if you can" ಎಂದು ಸವಾಲು ಎಸೆದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಹೊರತೆಗೆಯಲು, ಆ ನೀರಿನೊಳಗೆ ಕೈ ಅದ್ದುವುದನ್ನು ಹೊರತು ಇನ್ನೆಲ್ಲ ಸಾಹಸಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದೆ. ಆದರೆ ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಾಗಲಿಲ್ಲ. Flush ಮಾಡಿದರೂ ಆ Rouge ನಾಣ್ಯ ನೀರಿನ ಜೊತೆ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ - ಅಲ್ಲೇ ಕೂತಿತ್ತು. ಕೊನೆಗೆ Plumber ನ್ನು ಕರೆಯೋಣವೆಂದು ಟೆಲಿಫೋನ್ ಮಾಡಿದೆ. ಆದರೆ ಆತ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸೋಲನ್ನು ಒಪ್ಪಲೇಬೇಕಾಯಿತು.

ಮಾರನೆ ದಿನ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು, ನನ್ನ ಮಗನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ 2 ರೂಂ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ತುಂಬಾ ಜನ ಸೇರಿದ್ದರು. ಅವರಿಗಾಗಿ ವಿಧ ವಿಧವಾದ ತಿಂಡಿ, ತಿನಿಸು, "ತೀರ್ಥ"ಗಳು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದವು. ಹೊಸ ವರ್ಷದ ಪಾರ್ಟಿ ಅಂದರೆ ಕೇಳಬೇಕೆ - ರಾತ್ರಿ ಬಹಳ ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ಜರುಗಿತು. ಅತಿಥಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಅನೇಕ ಬಾರಿ Toiletಗೂ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತಡವಾಗಿಯೇ ಎದ್ದೆ. ನಿದ್ರೆ ಗಣ್ಣಿನಿಂದ ಕಾಲೆಳೆದುಕೊಂಡು Toiletಗೆ ಹೋದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕಂಡ ದೃಶ್ಯ ನನ್ನ ನಿದ್ರೆಯನ್ನು ಬಡಿದೋಡಿಸಿತ್ತು ಆದರೂ ಅನುಮಾನ ಉಂಟಾಗಿ ಕನಸೋ, ನನಸೋ ಎಂದು ಚೆವುಟಿಕೊಂಡೆ. ನೋವಾಯಿತು. Water Closetನ ತುಂಬಾ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ, ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ, ಕೆಲವು ಐದು ರೂಪಾಯಿ ನಾಣ್ಯಗಳು ಜಿಗಿಜಿಗಿ ಮಿನಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಕಳೆದ ರಾತ್ರಿ Toilet ಗೆ ಹೋದ ಮೊದಲನೆಯವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು, ಅದರ ತಳದಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದ ನಾಣ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಇದೊಂದು ಹೊಸ ನಮೂನೆಯ Millennium's Wishing Well ಇರಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿದರೇನೋ. ತಾವೂ ಒಂದು ನಾಣ್ಯ ಹಾಕಿರಬೇಕು. ಹಾಗೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಹೊರಬರುವ ಮುನ್ನ ಜೇಬಿನಿಂದ ಒಂದು ನಾಣ್ಯ ತೆಗೆದು ನೀರಿಗೆ ಹಾಕಿ, ತಮ್ಮ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರಬೇಕು.

ನಾವು ಚಿಕ್ಕವರಿದ್ದಾಗ ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯವರು, ಸಿರಿವಂತರನ್ನು ಕಂಡು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಮಾತು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು, “ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕಾಲು ಮುರಿದುಕೊಂಡು ಬಿದ್ದಿದ್ದಾಳೆ” ಎಂದು. ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷ ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಾದರೂ, ಯಾವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಾದರೂ, ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಾದರೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆಕೆ ಕಾಲುಮುರಿದುಕೊಂಡು ಕೂರಬೇಕಾದರೆ ಇಂತಹದೇ ಸ್ಥಳವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಕರಾರು ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಹೊಸ ವರ್ಷ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದೃಷ್ಟ ತರುವುದೆಂಬ ನನ್ನ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಹುಸಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ.

ನಾನೂ ಜೇಬಿನಿಂದ ಒಂದು ನಾಣ್ಯ ತೆಗೆದು ನೀರಿಗೆ ಹಾಕಿ ನನ್ನ ಮನದಾಸೆಯನ್ನು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ. ಅದೇನೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವೇ Guess ಮಾಡಿ!

ಮತ್ತೆ ಈ ಬಾರಿ Plumber ನ್ನು ಕರೆಯಲು ಟೆಲಿಫೋನ್ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅಸಹ್ಯಪಡದೆ ನಾನೇ ಮಾಡಿದೆ!

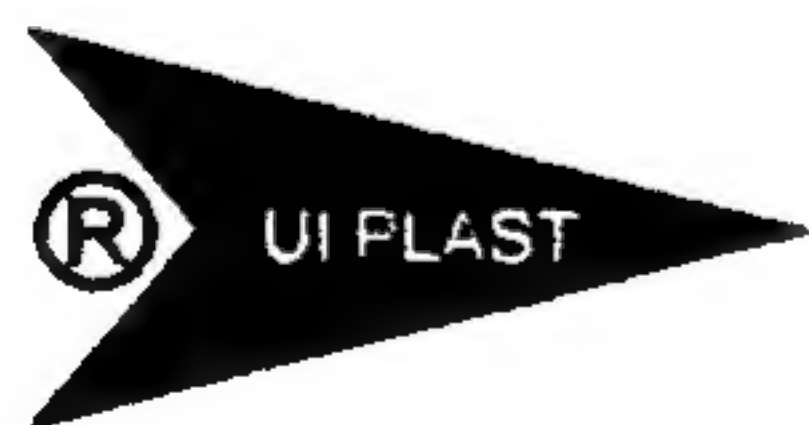

ಈ ಹಾಳು ಬೇಸಿಗೆ ಬಂತು ಅಂದ್ರೆ ಬೇಜಾರು ಕಣ್ರೀ !

WE ARE MOULDING FOR THE LAST 29 YEARS,
COMPONENTS FOR ORIGINAL EQUIPMENTS SUCH AS
AUTOMOBILES, REFRIGIRATORS, VACCUM CLEANERS,
WATER PURIFIERS, HAND PUMPS, CONTROL PENALS
COMPUTERS. OH, THE LIST IS INCOMPLETE, IN ALL
THERMOPLASTICS PVC (RIGID & SOFT), ABS, PP,
DELRIN, POLYCARBONATES ETC. ETC.

TO THE FULL SATISFACTION OF CUSTOMERS,
HENCE WE ARE SURVIVING ALL THESE YEARS AND
HAVE GOOD REASON TO CONTINUE OUR SERVICE IN
THE NEXT MILLINIUM ALSO.

IF YOU ALSO NEED SOME PLASTIC PRODUCT
PLEASE LET US KNOW.

UI MOULDERS PRIVATE LIMITED,
5A, DIA, MAHADEVAPURA,
BANGALORE - 560 048.
MOBILE - 98450 11480.

HMT is No. 1 in watches*

Times have changed,
but our position remains the same.

At HMT, it has been our constant endeavour to craft world-class watches. Designed to make you feel special. The new range of fabulous watches bears ample testimony to this fact.

Buy an HMT-the No. 1 brand among watches.

 hmt
W a t c h e s

More than 100 million
satisfied customers

*The Economic Times Survey of India's Most Trusted Brands conducted by research agency ORG-MARG
Buy a genuine HMT Watch from an Approved Retail Outlet. Insist on Cash Memo & Guarantee Card.

■ MASS/HMT/2343-01

Printed by V.R. NATH for the Publisher KORAVANJI APARANJI TRUST. Published by
KORAVANJI APARANJI TURST, 36, 6th Main Road, Malleswaram, Bangalore - 560 003.
PRINTED AT RAVI GRAPHICS, 49, 4th Cross, SSI Area, Rajajinagar, Bangalore - 560 010.
Editor : M. SHIVAKUMAR